

Den Europæiske Unions Tidende

C 372

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

 54. årgang
20. december 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Rådet

2011/C 372/01	Rådets resolution om en ny europæisk dagsorden for voksenuddannelse	1
2011/C 372/02	Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om EU-medlemsstaternes repræsentation i WADA's bestyrelse og koordinationen af EU's og dets medlemsstats holdninger forud for møderne i WADA	7

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2011/C 372/03	Rådets konklusioner om den østlige dimension af ungdomsdeltagelse og ungdomsmobilitet	10
2011/C 372/04	Rådets konklusioner om beskyttelse af børn i den digitale verden	15

DA

 Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 372/05	Rådets konklusioner om kulturelle og kreative kompetencer og deres betydning for opbygning af intellektuel kapital i Europa	19
2011/C 372/06	Rådets konklusioner om den rolle, som frivilligt arbejde inden for sport kan spille med hensyn til at fremme aktivt medborgerskab	24
2011/C 372/07	Rådets konklusioner om sprogkunderskaber med henblik på at øge mobiliteten	27
2011/C 372/08	Rådets konklusioner om et benchmark for læringsmobilitet	31
2011/C 372/09	Rådets konklusioner om moderniseringen af videregående uddannelser	36

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

RÅDET

Rådets resolution om en ny europæisk dagsorden for voksenuddannelse

(2011/C 372/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst anerkender livslang læring og udvikling af færdigheder som centrale elementer som svar på den aktuelle økonomiske krise, den demografiske aldring og den bredere økonomiske og sociale strategi for Den Europæiske Union.

Krisen har understreget den store rolle, som voksenuddannelse ⁽¹⁾ spiller med hensyn til at opfylde *Europa 2020*-målene, ved at give voksne — især lavtuddannede og ældre arbejdstagere — mulighed for at forbedre deres evne til at tilpasse sig ændringer på arbejdsmarkedet og i samfundet. Voksenuddannelse udgør et middel til opkvalificering eller omskoling af de personer, der er berørt af arbejdsløshed, omstrukturering og karriereskift, og yder et vigtigt bidrag til social inklusion, aktivt medborgerskab og personlig udvikling.

OG SOM HENVISER TIL FØLGENDE:

1. I Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2008 om voksenuddannelse: *Det er aldrig for sent at lære* opfordres medlemsstaterne indtrængende til at fremme erhvervelse af viden og udvikling af en kultur med livslang læring, især ved at gennemføre ligestillingspolitikker, der skal gøre voksenuddannelse mere attraktiv, mere tilgængelig og mere effektiv.
2. Rådets konklusioner fra maj 2008 ⁽²⁾ om voksenuddannelse, der for første gang fastsatte et sæt fælles prioriteter for voksenuddannelsessektoren, banede vej for intensiveret europæisk samarbejde mellem de forskellige interessenter og foreslog en række specifikke foranstaltninger for perioden 2008-2010 (herefter benævnt »handlingsplanen») med henblik på at øge deltagelsen i og højne kvaliteten af voksenuddannelse.

⁽¹⁾ I denne tekst omfatter begrebet *voksenuddannelse* hele spektret af formelle, ikke-formelle og uformelle læringsaktiviteter — både generelle og faglige — blandt voksne, der har forladt grunduddannelsen og erhvervsuddannelsen.

⁽²⁾ EUT C 140 af 6.6.2008, s. 10.

3. Resolutionen vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 21. november 2008 om bedre integration af livslang vejledning i strategierne for livslang læring, der fremhævede betydningen af vejledning som en fortsat proces, der sætter borgere i alle aldre i stand til på et hvilket som helst tidspunkt i deres liv at gøre sig deres evner, kompetencer og interesser bevidst, at træffe beslutninger vedrørende uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse og at tilrettelægge deres individuelle livsforløb med hensyn til læring, arbejde og andre omstændigheder.

4. Rådets konklusioner af 12. maj 2009 ⁽³⁾, som fastsatte en strategisk ramme for europæisk samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«), der er i fuld overensstemmelse med *Europa 2020*-strategien, og hvis fire mål — i forbindelse med livslang læring og mobilitet, kvalitet og effektivitet, lighed, social samhørighed og aktivt medborgerskab samt kreativitet og innovation — er lige så relevante for voksenuddannelse.

5. Rådets og Kommissionens fælles situationsrapport 2010 om gennemførelsen af »arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010« ⁽⁴⁾, som understregede, at det i forbindelse med voksenuddannelse også er vigtigt, at udbuddet dækker den samlede række af nøglekompetencer, og bemærkede, at en stor udfordring består i at sikre, at alle lærende nyder godt af innovative metoder, herunder lærende i voksenuddannelsen.

6. *Europa 2020*-flagskibsinitiativerne:

— *en dagsorden for nye kvalifikationer og nye job*, der opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at mennesker får de kvalifikationer, der er nødvendige for yderligere læring og for arbejdsmarkedet gennem almen undervisning, erhvervsuddannelse og videregående uddannelse samt gennem voksenuddannelse

⁽³⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 117 af 6.5.2010, s. 1.

- *en europæisk platform mod fattigdom*, der foreslår udviklingen af innovativ uddannelse i dårligt stillede områder for at give dem, der oplever fattigdom og social udstødelse, mulighed for at leve i værdighed og tage aktivt del i samfundet
 - *Innovation i EU*, der fremmer dygtighed i uddannelse og udvikling af kvalifikationer for at sikre fremtidig vækst med innovation i produkter, tjenesteydelser og erhvervsmodeller i et Europa, der står over for en aldrende befolkning og et stort konkurrencemæssigt pres.
7. Rådets konklusioner af 11. maj 2010 om den sociale dimension af uddannelse ⁽¹⁾, hvori det hedder, at udvidet adgang til voksenuddannelse kan skabe nye muligheder for aktiv inddragelse og øget deltagelse i samfundet.
8. Rådets afgørelse af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽²⁾, som søger at fremme effektive incitamenter til livslang læring for såvel beskæftigede som arbejdsløse »og således sikre, at alle voksne har mulighed for at blive omskølet eller forbedre deres kvalifikationer«.
9. Rådets konklusioner af 18.-19. november 2010 om et styrket europæisk samarbejde om erhvervsrettet uddannelse (VET) ⁽³⁾, der aktivt opfordrede til øget individuel deltagelse i fortsat erhvervsrettet uddannelse, øgede investeringer i udviklingen af menneskelige ressourcer, uddannelse på arbejdspladsen og arbejdsbaseret læring samt tættere samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner og arbejdsgivere, navnlig i uddannelsen af lavtuddannede arbejdstagere.

HILSER DET VELKOMMEN, AT

arbejdet er blevet indledt på alle prioriterede områder i handlingsplanen 2008-2010 om end med forskellige hastigheder i de enkelte lande:

- Voksenuddannelsesreformer er i stigende grad forankret i den generelle udvikling på uddannelsesområdet, især udviklingen af nationale referencerammer for kvalifikationer og livslang læring.
- Kvalitetssikring er blevet taget op som et vigtigt emne i voksenuddannelse, og der gøres fremskridt med at udvikle den faglige profil og uddannelse af undervisere i voksenuddannelsen, godkendelse af voksenuddannelsesudbydere og forbedrede vejledningstjenester for voksne.
- Opsøgende arbejde og uddannelsesmuligheder er i stigende grad rettet mod personer med de laveste kvalifikationer for dermed at give dem bedre muligheder for integration i arbejdslivet og i samfundet.

— Ikke-formel og uformel læring, som udgør en stor del af voksenuddannelsen, bliver i stigende grad anerkendt og valideret, men interessen for valideringsmuligheder er ofte stadig for lav.

— En forbedring af overvågningen af voksenuddannelsessektoren er påbegyndt.

ERKENDER IKKE DESTO MINDRE, AT

der for at kunne tackle følgerne af den økonomiske krise på både kort og lang sigt er behov for, at voksne regelmæssigt øger deres personlige og professionelle færdigheder og kompetencer. I betragtning af den nuværende ustabilitet på arbejdsmarkedet og behovet for at mindske risikoen for social udelukkelse gælder dette navnlig for de lavtuddannede og de dårligt kvalificerede. Alle voksne — også de højt kvalificerede — kan imidlertid drage stor fordel af livslang læring.

Der er dog en voksende enighed om, at voksenuddannelse i øjeblikket er det svageste led i udviklingen af nationale systemer for livslang læring. Deltagelsen i voksenuddannelse er fortsat med at falde fra 9,8 % af de 25-64-årige i 2005 til kun 9,1 % i 2010, hvilket gør det øgede »ET 2020«-mål på 15 % senest i 2020 til en endnu større udfordring. Der er derfor behov for opmærksomhed om forhindringer såsom lav motivation og mangel på omsorgsfaciliteter for at hjælpe kvinder og mænd med at kombinere familieliv og arbejdsliv med læring.

Som i andre sektorer bør voksenuddannelse tilslutte sig en overgang til en politik baseret på læringsresultater, hvor den autonome lærende står centralt, uanset hvor han/hun lærer — på arbejdet, derhjemme, i lokalsamfundet, i forbindelse med frivillige aktiviteter eller i uddannelsesinstitutioner — og udvikle den mangesidede styringsmodel, som dette kræver.

Med henblik på at opnå en voksenuddannelsessektor, der er i stand til at understøtte *Europa 2020*-strategien, skal der stadig gøres meget mere i forhold til effektiv finansiering, i forbindelse med levering af alternative muligheder og tilegnelsen af grundlæggende færdigheder såsom læse- og skrivefærdighed og talfærdighed, men også digitale færdigheder, målrettet læring for indvandrere, kortuddannede og unge, der ikke er i almen uddannelse, beskæftigelse eller erhvervsuddannelse, handicappede og ældre voksne samt samarbejde med arbejdsgivere, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet.

Gennemførelse af handlingsplanen har også fremhævet vanskeligheden ved tilstrækkelig overvågning af voksenuddannelsessektoren på grund af mangel på tilstrækkelige statistiske data og evaluering af politiske tiltag. Evidensbaseret politikformulering på voksenuddannelsesområdet kræver omfattende og sammenlignelige data om alle centrale aspekter ved voksenuddannelse, effektive kontrolsystemer og samarbejde mellem de forskellige agenturer samt forskningsaktiviteter af høj kvalitet.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 26.5.2010, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46.

⁽³⁾ EUT C 324 af 1.12.2010, s. 5.

FINDER, AT

livslang læring omfatter læring fra førskolestadiet til efter pensionering ⁽¹⁾. Voksenuddannelse er en vigtig del af den samlede livslange læringsproces, der dækker hele spektret af formelle, ikke-formelle og uformelle læringsaktiviteter — både generelle og faglige — blandt voksne, der har forladt grunduddannelsen og erhvervsuddannelsen.

For at bygge på resultaterne af handlingsplanen for 2008-2010, idet nuværende politikinitiativer suppleres på områderne skoleuddannelse, højere uddannelse (Bolognaprocessen) og VET (Københavnprocessen), er der behov for en ny »europæisk dagsorden for voksenuddannelse« med det formål at sætte alle voksne i stand til at udvikle og øge deres færdigheder og kompetencer livet igennem.

Voksenuddannelse kan yde et væsentligt bidrag til at opfylde *Europa 2020*-målene om at mindske antallet af unge, der forlader skolen for tidligt, til under 10 %. Der skal lægges særlig vægt på en forbedring af vilkårene for det høje antal lavtuddannede europæere, der er målet for *Europa 2020*, indledningsvis med foranstaltninger vedrørende læse- og skrivefærdighed og talfærdighed og alternative muligheder som en forløber for opkvalificering til arbejde og til livet generelt. Erhvervelse af grundlæggende færdigheder som et fundament for at udvikle nøglekompetencer for livslang læring ⁽²⁾ eller tackling af problemet med skolefrafald ⁽³⁾, og tackling af emner som uddannelse og social integration af indvandrere, romaer og andre udsatte grupper kræver en samordnet indsats i både skole- og voksenuddannelse.

Samtidig skal det store bidrag, som voksenuddannelse kan give til den økonomiske udvikling — ved at styrke produktivitet, konkurrenceevne, kreativitet, innovation og iværksætterånd — anerkendes og støttes.

I denne forbindelse er der også et stort behov for at øge bestræbelserne på at nå målet for *Europe 2020*-strategien om at sikre, at mindst 40 % af unge voksne afslutter en post-gymnasial eller tilsvarende uddannelse. At tage denne udfordring op vil bidrage til at udvikle en konkurrencedygtig økonomi, der bygger på viden og innovation, og som gør fuld brug af sine ressourcer og menneskelige kapital.

OPFORDRER DERFOR TIL

vedtagelsen af en ny europæisk dagsorden for voksenuddannelse, der vil videreføre, supplere og konsolidere arbejdet på voksenuddannelsesområdet under de fire strategiske mål, som Rådet har udpeget inden for »ET 2020«-strategirammen. Dagsordenen skal indledningsvis fokusere på perioden 2012-2014 (jf. bilaget hertil), men bør ses i sammenhæng med en langsigtet vision for voksenuddannelse, der — i perioden indtil 2020 — tilstræber at højne sektorens profil og mere specifikt søger at:

- i) øge mulighederne for voksne, uanset køn og deres personlige og familiemæssige forhold, for at få adgang til læring af høj kvalitet på ethvert tidspunkt i deres liv med henblik på at fremme personlig og faglig udvikling, empowerment, tilpasningsevne, beskæftigelsesegnethed og aktiv deltagelse i samfundet
- ii) udvikle en ny tilgang til voksen- og erhvervsuddannelse, der fokuserer på læringsresultater og ansvarlighed og selvstændighed hos den lærende
- iii) fremme større bevidsthed blandt voksne om, at læring er en livslang indsats, som man bør foretage med jævne mellemrum i løbet af sit liv og især i perioder med arbejdsløshed eller karriereskift
- iv) tilskynde til udviklingen af effektive ordninger for livslang vejledning samt integrerede systemer til validering af ikke-formel og uformel læring
- v) sikre et omfattende udbud af formel og ikke-formel voksen- og erhvervsuddannelse af høj kvalitet med henblik på erhvervelse af nøglekompetencer eller kvalifikationer på alle niveauer inden for den europæiske referenceramme for kvalifikationer, støttet af civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter samt af de lokale myndigheder
- vi) sikre fleksible ordninger, der er tilpasset forskellige behov for erhvervsuddannelse af voksne, herunder uddannelse på arbejdspladsen og arbejdspladsbaseret læring
- vii) øge opmærksomheden blandt arbejdsgivere på, at voksenuddannelse bidrager til at fremme produktivitet, konkurrenceevne, kreativitet, innovation og iværksætterånd og er en vigtig faktor for at øge deres ansattes beskæftigelsesegnethed og mobilitet på arbejdsmarkedet
- viii) tilskynde videregående uddannelsesinstitutioner til at inddrage mindre traditionelle grupper af lærende såsom voksne studerende som et middel til at vise social ansvarlighed og større åbenhed over for samfundet som helhed samt som reaktion på de demografiske udfordringer og kravene som følge af den demografiske aldring
- ix) fremme den rolle, som arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet spiller i fastlæggelsen af uddannelsesbehov og udviklingen af læringsmuligheder for voksne samt optimere centrale, regionale og lokale myndigheders deltagelse
- x) fremme en afbalanceret fordeling af uddannelsesressourcer i hele livscyklussen på grundlag af fælles ansvar og med et stærkt offentligt engagement, især med hensyn til alternative muligheder og udviklingen af grundlæggende færdigheder

⁽¹⁾ Rådets resolution af 27. juni 2002 om livslang læring (EFT C 163 af 9.7.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ Som understreget i Rådets henstilling fra juni 2011 (EUT C 191 af 1.7.2011, s. 1).

- xi) inddrage arbejdsmarkedets parter og øge deres kendskab til fordelene, også for dem selv, ved læring på arbejdspladsen, herunder udbud af grundlæggende færdigheder
- xii) tilvejebringe veludviklede uddannelses tilbud for seniorer med henblik på at fremme en aktiv, autonom og sund aldring, og hvor der gøres brug af disse personers viden, erfaring, sociale og kulturelle kapital til gavn for samfundet som helhed
- xiii) udvise stor vilje til at fremme voksenuddannelse som et middel til at fremme solidaritet mellem forskellige aldersgrupper, (f.eks. ved hjælp af en »pagt mellem generationerne«) og mellem kulturer og folk med alle baggrunde.

OPFORDRER DERFOR MEDLEMSSTATERNE TIL AT

1. koncentrere deres indsats i løbet af perioden 2012-2014 om de prioriterede områder, der er beskrevet i bilaget, og dermed bidrage til gennemførelsen af de fire prioriteter i »ET 2020«-strategirammen i overensstemmelse med nationale sammenhænge og lovgivning
2. sikre et effektivt samarbejde med de relevante ministerier og interessenter, arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet, relevante ikke-statslige organisationer og civilsamsfundsorganisationer med henblik på at forbedre sammenhængen mellem politikker om voksenuddannelse og bredere socioøkonomiske politikker
3. samarbejde aktivt på EU-plan for at støtte en vellykket gennemførelse af ovennævnte prioriterede områder, navnlig ved at:
 - i) gøre fuld brug af de livslange læringsværktøjer vedtaget på EU-plan for at fremme voksnes deltagelse i læring
 - ii) udnytte mulighederne i programmet for livslang læring — navnlig under *Grundtvig* og *Leonardo da Vinci* — og dets opfølgingsprogram fra 2014 samt strukturfondene og andre instrumenter, hvor det er relevant, med henblik på at medfinansiere støtteinitiativer
 - iii) anvende den åbne koordinationsmetode til med støtte fra Kommissionen og gennem de relevante europæiske netværk fremme gensidig læring og udveksling af god praksis og erfaring på voksenuddannelsesområdet
 - iv) udpege en national koordinator med henblik på at lette samarbejdet med de øvrige medlemsstater og Kommissionen om gennemførelsen af dagsordenen for voksenuddannelse.

OG OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL AT

arbejde med og støtte medlemsstaterne i udviklingen og gennemførelsen af ovennævnte nye europæiske dagsorden for voksenuddannelse og navnlig i udførelsen af de prioriteter for perioden 2012-2014, der er omhandlet i bilag I, bl.a. ved at

- i) sikre komplementaritet og sammenhæng mellem de politiske initiativer, der gennemføres i overensstemmelse med denne resolution, og dem, der er udviklet i forbindelse med andre relevante politiske processer inden for »ET 2020«-strategirammen såsom Københavnprocessen, Bolognaprocessen, EU's moderniseringsdagsorden for videregående uddannelse og initiativer som dem, der vedrører læse- og skrivefærdighed og skolefrafald, som kræver en samordnet tilgang, der omfatter skoleundervisning og voksenuddannelse og fremme af voksenuddannelsesdimensionen inden for disse processer
- ii) etablere et tæt løbende samarbejde med de nationale koordinatore, der er udpeget i medlemsstaterne og de øvrige deltagende lande
- iii) gøre det muligt for medlemsstaterne og de organisationer, der støtter voksenundervisning, at udveksle oplysninger om deres politikker og praksis og om deres vurdering heraf gennem tilrettelæggelse af peer learning-aktiviteter og revisioner, konferencer, workshopper og andre egnede instrumenter, samt i det omfang, ressourcerne tillader det, forbedre dataindsamling om voksenuddannelse som en del af det opdaterede sammenhængende sæt indikatorer og benchmarks, der er planlagt til 2013
- iv) styrke videnbasen om voksenuddannelse i Europa ved at bestille undersøgelser og styrke kapaciteten i de eksisterende forskningsstrukturer, der er relevante for analyse af voksenuddannelsesspørgsmål, herunder samarbejde med Eurydice og Cedefop og andre relevante institutioner, samt fuldt ud udnytte deres informations- og forskningskapaciteter
- v) forfølge og intensivere samarbejdet med relevante internationale organisationer såsom OECD (især ved at udnytte resultaterne af programmet for international vurdering af voksnes kompetencer - PIAAC), FN (navnlig UNESCO) og Europarådet samt andre relevante regionale og globale initiativer såsom knudepunktet Europa-Asien for livslang læring (ASEM)
- vi) udnytte de disponible midler på europæisk plan til at støtte gennemførelsen af denne dagsorden for voksenuddannelse
- vii) aflægge rapport om gennemførelsen af dagsordenen som en del af den fælles »ET 2020«-situationsrapport.

BILAG

EUROPÆISK DAGSORDEN FOR VOKSENUDDANNELSE

Prioriterede områder for perioden 2012-2014

Under hensyn til de specifikke omstændigheder i hver medlemsstat og i overensstemmelse med nationale prioriteter opfordres medlemsstaterne til, med støtte fra Kommissionen, når det er hensigtsmæssigt, at fokusere på de områder, der er omtalt nedenfor, der er de mest relevante for deres særlige behov.

1. Virkeliggørelse af livslang læring og mobilitet

For at øge og udvide voksnes deltagelse i livslang læring i forbindelse med det aftalte EU-mål på 15 % deltagelse i voksenuddannelse og for at hjælpe med at øge andelen af unge voksne med videregående og tilsvarende uddannelseskvalifikationer til 40 % opfordres medlemsstaterne til at fokusere på

- stimulering af efterspørgslen og udvikling af omfattende og let tilgængelige informations- og vejledningssystemer, suppleret af effektive opsøgende strategier, der er rettet mod at øge bevidstheden og motivationen blandt potentielle lærende med særlig fokus på dårligt stillede grupper, elever, der går for tidligt ud af skolen, unge, der ikke er i almen uddannelse, beskæftigelse eller erhvervsuddannelse, lavtuddannede voksne, især dem, der har problemer med læse- og skrivefærdigheder, og fulgt op af alternative muligheder, der fører til en anerkendt kvalifikation på niveau med den europæiske kvalifikationsramme
- fremme af inddragelse af arbejdsgivere for så vidt angår læring på arbejdspladsen med henblik på at udvikle både jobspecifikke kvalifikationer og bredere kvalifikationer, herunder ved hjælp af mere fleksible arbejdstider
- fremme af fleksible læringsforløb for voksne, herunder bredere adgang til videregående uddannelse for personer uden de almindelige adgangskvalifikationer og spredning af spektret af voksenuddannelsesmuligheder på de videregående uddannelsesinstitutioner
- indførelse af fuldt funktionelle systemer til validering af ikke-formel og uformel læring og fremme af, at de benyttes af voksne i alle aldre og på alle kvalifikationsniveauer samt af virksomheder og andre organisationer

2. Højere kvalitet og større effektivitet i uddannelsen

For at opbygge en stærk voksenuddannelsessektor opfordres medlemsstaterne til at fokusere på:

- udvikling af kvalitetssikring for udbydere af voksenuddannelse, f.eks. ved hjælp af akkrediteringssystemer, under hensyntagen til allerede eksisterende kvalitetsrammer/standarder inden for andre sektorer
- forbedring af kvaliteten af voksenundervisere, f.eks. ved at fastlægge kompetenceprofiler, oprette effektive systemer til grunduddannelse og faglig udvikling samt lette mobiliteten for lærere, undervisere og andre voksenundervisere
- sikring af et levedygtigt og gennemslagskraftigt system til finansiering af voksenuddannelse baseret på fælles ansvar med en høj grad af offentligt engagement over for sektoren og støtte til personer, der ikke kan betale, ligelig fordeling af midler igennem den samlede livslange læringsproces, passende bidrag til finansiering fra alle interessenter og udforskning af innovative metoder til en mere effektiv finansiering
- udvikling af mekanismer til at sikre, at uddannelsesudbuddet bedre afspejler arbejdsmarkedets behov, og at det giver muligheder for at erhverve kvalifikationer og udvikle nye færdigheder, som øger folks evne til at tilpasse sig de nye krav i et skiftende miljø
- intensivering af samarbejde og partnerskab mellem alle parter, som har betydning for voksenuddannelse, især offentlige myndigheder, de forskellige udbydere af voksenuddannelsesmuligheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundets organisationer, navnlig på regionalt og lokalt plan i forbindelse med udviklingen af »læringsregioner« og lokale læringscentre

3. Fremme af lige muligheder, social samhørighed og aktivt medborgerskab gennem voksenuddannelse

For at udvikle voksenuddannelsessektorens kapacitet til at fremme social samhørighed og give folk med behov herfor en ny chance for læring og muligheder i livet samt at bidrage til at mindske andelen af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, til under 10 % opfordres medlemsstaterne til at fokusere på:

- forbedring af voksnes læse- og skrivefærdighed samt talfærdighed, udvikling af digital læse- og skrivefærdighed og tilvejebringelse af muligheder for voksne for at udvikle de grundlæggende færdigheder og former for læse- og skrivefærdighed, som er nødvendige for at deltage aktivt i det moderne samfund (såsom økonomisk og finansiell forståelse, samfundsmæssig, kulturel, politisk og miljømæssig bevidsthed, læring om sund levevis, forbruger- og mediebevidsthed)

- forøgelse af voksenuddannelsesudbuddet og fremme af enkeltpersoners engagement i voksenuddannelse som et middel til at styrke social integration og aktiv deltagelse i lokalsamfundet og i samfundet og forbedre adgangen til voksenuddannelse for indvandrere, romaer og dårligt stillede grupper samt uddannelsesstilbuddet for flygtninge og asylansøgere, bl.a. indlæring af værtslandets sprog, hvor det er hensigtsmæssigt
- styrkelse af læringsmuligheder for ældre voksne i forbindelse med aktiv aldring, herunder frivilligt arbejde og fremme af innovative former for læring mellem generationerne og initiativer til at udnytte ældre menneskers viden, færdigheder og kompetencer til gavn for samfundet som helhed
- løsning af læringsbehov hos handicappede og mennesker i specifikke situationer, hvor de er udelukket fra læring, som f.eks. på hospitaler, plejehjem og i fængsler, og give dem tilstrækkelig vejledning

4. Styrkelse af voksnes kreativitet og innovation og deres læringsmiljøer

For at udvikle nye pædagogiske metoder og kreative læringsmiljøer i voksenuddannelse og for at fremme voksenuddannelse som et middel til at øge borgernes kreativitet og innovationsevne opfordres medlemsstaterne til at fokusere på:

- fremme af tilegnelsen af tværgående nøglekompetencer såsom at lære at lære, initiativ og iværksætterånd, kulturel bevidsthed og udtryksevne, navnlig ved at anvende den europæiske nøglekompetenceramme inden for voksenuddannelsessektoren
- styrkelse af den rolle, som kulturelle organisationer (såsom museer, biblioteker, osv.), civilsamfundet, sportslige organisationer og andre organer har som kreative og innovative rammer for ikke-formel og uformel voksenuddannelse
- bedre udnyttelse af it i forbindelse med voksenuddannelse som et middel til at udvide adgangen til og forbedre kvaliteten af udbuddet, f.eks. ved at udnytte nye muligheder for fjernundervisning og skabelse af e-læringsværktøjer og -platforme for at nå nye målgrupper, navnlig dem, der har særlige behov, eller som bor i fjernområder

For at understøtte ovennævnte prioriterede områder i overensstemmelse med de fire strategiske mål i »ET 2020«-rammen opfordres medlemsstaterne desuden til at bidrage til at forbedre indsamlingen, sammenligneligheden og analysen af oplysninger og data om voksenuddannelse på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan:

5. Forbedring af videnbasen om voksenuddannelse og overvågning af voksenuddannelsessektoren

Medlemsstaterne opfordres til at fokusere på:

- aktiv deltagelse i og gennemførelse af centrale budskaber fra store internationale undersøgelser, f.eks. undersøgelsen om voksenundervisning (Adult Education Survey — AES), undersøgelsen om efter- og videreuddannelse (Continuing Vocational Training Survey — CVTS) og programmet for international vurdering af voksnes kompetencer (Programme for the International Assessment of Adult Competencies — PIAAC)
- indsamling af tilstrækkelige referencedata om for eksempel deltagelse, udbydere, finansiering, resultaterne og fordelene i bredere forstand ved læring for voksne og samfundet samt udvidelse af datadækningen til aldersgruppen over 64 i overensstemmelse med forlængelsen af arbejdslivet
- styrkelse af overvågning og vurdering af virkningerne af udviklingen og resultaterne i voksenuddannelsessektoren på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan for en bedre udnyttelse af eksisterende instrumenter, hvor det er muligt
- intensivering af forskning og dybtgående analyse af spørgsmål vedrørende voksenuddannelse, udvidelse af spektret af forskningsaktiviteter til at omfatte nye områder og tilskyndelse til mere tværfaglig og fremadrettet analyse
- rapportering om voksenuddannelsespolitikker som en del af den fælles »ET 2020«-situationsrapport.

Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om EU-medlemsstaternes repræsentation i WADA's bestyrelse og koordinationen af EU's og dets medlemsstaters holdninger forud for møderne i WADA

(2011/C 372/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE
FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER,

SOM ERINDRER OM

- (1) konklusionerne fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 4. december 2000 om bekæmpelse af doping ⁽¹⁾
- (2) konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 18. november 2010 om EU's rolle i den internationale bekæmpelse af doping ⁽²⁾,

ANERKENDER,

- (1) at Den Europæiske Union og dens medlemsstater bør være i stand til at udøve deres beføjelser og spille deres rolle i forbindelse med Det Internationale Antidopingagenturs (WADA's) udarbejdelse, forhandling og vedtagelse af bestemmelser, standarder og retningslinjer
- (2) at det er nødvendigt at fastlægge praktiske anvisninger for Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters deltagelse i WADA's arbejde og for koordinationen af deres holdning forud for møderne i WADA
- (3) at koordinationen af det europæiske kontinents holdninger forud for møderne i WADA finder sted i Europarådet under behørig hensyntagen til gældende EU-lovgivning
- (4) at der er stort behov for kontinuitet i EU-medlemsstaternes repræsentation i WADA's bestyrelse, som støttes af et politisk mandat og et passende ekspertiseniveau,

ER DERFOR ENIGE OM,

- (1) at repræsentanterne for EU's medlemsstater i WADA's bestyrelse bør være på ministerniveau, og at pladserne fordeles således:
 - en plads tildeles en af medlemsstaterne i den siddende formandskabstrio
 - en plads tildeles en af medlemsstaterne i den kommende formandskabstrio
 - en plads tildeles i fællesskab af medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, til en person med ansvar for sport på ministerniveau med passende erfaring og viden (i det følgende benævnt »ekspert på regeringsniveau«)
- (2) at medlemsstaternes repræsentanter i relevant omfang kan ledsages af eksperter fra den medlemsstat, der varetager formandskabet, og/eller Kommissionen
- (3) at ordningerne for EU-medlemsstaternes repræsentation i WADA's bestyrelse, jf. bilag I, træder i kraft den 1. januar 2013
- (4) at retningslinjerne for Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende forberedelsen af møderne i WADA, jf. bilag II, finder anvendelse
- (5) at Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, inden den 31. december 2015 skal se på erfaringerne med anvendelsen af denne resolution og overveje, om ordningen heri skal tilpasses.

⁽¹⁾ EFT C 356 af 12.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 324 af 1.12.2010, s. 18.

BILAG I

Ordninger for EU-medlemsstaternes repræsentation i WADA's bestyrelse

EU-medlemsstaterne er enige om følgende repræsentationssystem:

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE I DEN SIDDENDE OG DEN KOMMENDE FORMANDSKABSTRIO

- Medlemsstaterne i den siddende formandskabstrio vælger efter internt samråd en af deres midte som repræsentant for EU-medlemsstaterne i WADA's bestyrelse. Den valgte medlemsstat udpeger i overensstemmelse med sine interne procedurer en repræsentant med henblik herpå. Denne repræsentant er medlemsstatens ansvarlige for sport på ministerniveau. Den medlemsstat, der er valgt til at udpege en repræsentant, og navnet på denne repræsentant meddeles Generalsekretariatet for EU-Rådet.
- Hvis repræsentantens funktioner på ministerniveau ophører, udpeger medlemsstaten en efterfølger på ministerniveau.
- Ovennævnte bestemmelser finder også anvendelse på medlemsstaterne i den kommende formandskabstrio.
- Mandatperioden for ovennævnte repræsentanter er på tre år.
- Repræsentanten for medlemsstaterne i den kommende formandskabstrio fortsætter, selv efter at denne er blevet til den siddende formandskabstrio, for at sikre kontinuitet og fastholdelse af den treårige mandatperiode.

EKSPERT PÅ REGERINGSNIVEAU, DER UDPEGES I FÆLLESSKAB AF MEDLEMSSTATERNE, FORSAMLET I RÅDET

- Medlemsstaterne fremsætter forslag til en ekspertrepræsentant senest en måned inden den samling i EU-Rådet, hvor udpegelsen skal finde sted. Forslagene bør ikke omfatte ministre fra medlemsstaterne i den siddende eller den kommende formandskabstrio. Forslagene til en ekspertrepræsentant indgives til Generalsekretariatet for EU-Rådet.
- Den første udpegelse af medlemmet af WADA's bestyrelse, som foregår på ovennævnte måde, finder sted på samlingen i EU-Rådet for Uddannelse, Ungdom, Kultur og Sport senest i november 2012.
- Mandatperioden for repræsentanten er på tre år.
- Hvis repræsentantens funktioner på ministerniveau i medlemsstaten ophører, indledes der en ny udpegelsesprocedure. Den siddende repræsentant fortsætter, indtil den nye udpegelsesprocedure er afsluttet.

OVERGANGSBESTEMMELSER

- De gældende bestemmelser for EU-medlemsstaternes repræsentation i WADA's bestyrelse gælder indtil den 31. december 2012.
- Mandatperioden for den repræsentant, der udpeges af Irland, Litauen og Grækenland, afkortes til 18 måneder, der løber fra den 1. januar 2013.

PROCEDURE FOR GODKENDELSE FORETAGET AF MEDLEMSSTATERNE, FORSAMLET I RÅDET

- Godkendelsen af ekspertten på regeringsniveau og de medlemsstater, som den siddende og den kommende formandskabstrio vælger til at udpege repræsentanter til WADA's bestyrelse, foretages af medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, i tilstrækkelig god tid.
- Navnene på alle de medlemmer af WADA's bestyrelse, der er repræsentanter for EU-medlemsstaterne, meddeles WADA gennem Generalsekretariatet for EU-Rådet.

BILAG II

Retningslinjer for Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende forberedelsen af møderne i WADA

Under hensyntagen til at EU's og medlemsstaternes holdninger til de spørgsmål, der drøftes på møderne i WADA, i lyset af gældende EU-ret og pligten til loyalt samarbejde skal koordineres under ledelse af formandskabet i god tid og på effektiv vis forud for møderne i WADA,

er Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen nået til enighed om følgende retningslinjer:

RETNINGSLINJERNES ART OG OMFANG

- Disse retningslinjer finder anvendelse på forberedelsen af alle møderne i WADA's bestyrelse.
- Disse retningslinjer fastlægger ordningerne mellem Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende forberedelsen af disse møder, herunder de forudgående møder i Europarådet (CAHAMA).

KOORDINATIONSPROCESSEN

- Koordinationsprocessen bør indledes med en gennemgang af dagsordenen for mødet i WADA foretaget i fællesskab af det aktuelle formandskab for Rådet, bistået af Generalsekretariatet for EU-Rådet, og Europa-Kommissionen.
- Formandskabet udarbejder et overordnet holdningsudkast under hensyntagen til disse ordninger og Europa-Kommissionens forslag for så vidt angår de spørgsmål, der henhører under EU's kompetence.
- Holdningsudkastet udarbejdes af Rådets Sportsgruppe og godkendes som en generel regel af De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper), undtagen i hastesager.

FORBINDELSERNE MED EUROPARÅDET

- På møderne i CAHAMA ⁽¹⁾ redegør formandskabets repræsentant for holdningen til de punkter, hvor der er udarbejdet en holdning. Europa-Kommissionen fremlægger EU's holdning, når EU er kompetent, og der er en holdning, som er aftalt i henhold til de relevante traktatbestemmelser.
- EU og dets medlemsstater bør bestræbe sig på at få indarbejdet denne holdning i det europæiske kontinents holdning, som udarbejdes af CAHAMA.

AD HOC-KOORDINATION

- Ad hoc-koordination mellem EU og dets medlemsstater kan foretages, når som helst det er nødvendigt, som hovedregel under ledelse af formandskabet. Den kan finde sted i tilknytning til møderne i CAHAMA eller WADA.

TALE- OG STEMMERET

- EU-medlemsstaternes repræsentanter taler og stemmer om spørgsmål i overensstemmelse med de vedtagne holdninger.

RAPPORTERING

- EU-medlemsstaternes repræsentant i WADA's bestyrelse fra den siddende formandskabstrio aflægger rapport om resultatet af mødet i WADA's bestyrelse på den efterfølgende samling i EU-Rådet for Uddannelse, Ungdom, Kultur og Sport.
- Repræsentanten for EU-medlemsstaterne i WADA's bestyrelse fra den siddende formandskabstrio bør forelægge Rådets Sportsgruppe en skriftlig rapport om resultatet af mødet i WADA's bestyrelse.

⁽¹⁾ Det europæiske ad hoc-udvalg vedrørende Det Internationale Antidopingagentur (CAHAMA), der blev nedsat i juli 2003, har ansvaret for koordineringen af de holdninger, som parterne i den europæiske kulturkonvention har for så vidt angår WADA-spørgsmål. Der indkaldes til ordinære møder i CAHAMA umiddelbart før eller efter møderne i antidopingkonventionens overvågningsgruppe og, hvis det er muligt, mindst en uge inden de ordinære møder i WADA's bestyrelse og forretningsudvalg.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

Rådets konklusioner om den østlige dimension af ungdomsdeltagelse og ungdomsmobilitet

(2011/C 372/03)

RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

SOM MINDER OM,

1. at artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter, at Den Europæiske Unions indsats har som mål at tilskynde til udvikling af udvekslingen af unge og ungdomsledere og fremme de unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa
2. at traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har gjort det muligt for EU at styrke sin udenrigspolitik; samarbejdet med nabolandene kan nu udvides til at omfatte alle spørgsmål på en integreret og mere effektiv måde
3. at mobilitet er vigtig for at fremme gensidig forståelse og økonomisk udvikling, samtidig med at mobilitet øger bevidstheden om de unges forskellige holdninger til livet og forskellige situationer i hele Europa. Blandt andet er mobilitet uundværlig i forbindelse med udveksling af idéer, udbredelse af innovation, løsning af beskæftigelsesmæssige og sociale spørgsmål, etablering af tætte forbindelser mellem personer, bistand til personlig udvikling og tilskyndelse til erhvervelse af bløde kompetencer samt fremme af interkulturelle kompetencer og bekæmpelse af fordomme; mobilitet er herudover af central betydning for at frigøre de unges potentiale og nå Europa 2020-målene
4. at Den Europæiske Union i forbindelse med den generelle øgede mobilitet, som fører til hyppig kontakt mellem personer med forskellig national, kulturel, religiøs og tros-mæssig baggrund, på internationalt plan spiller en voksende rolle for fremme af respekten for demokrati, frihed, lighed og menneskerettigheder samt passende standarder for interkulturel dialog
5. at »deltagelse« og »unge og verden« blev inddraget som to prioriterede indsatsområder inden for de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)
6. at EU's ungdomskonference blev afholdt den 5.-7. september 2011 i Warszawa, Polen, hvor det blev understreget, at der er særligt behov for:
 - samarbejde på tværs af sektorerne mellem ungdoms-ngo'erne og beslutningstagerne samt yderligere forskning for at vurdere betydningen af ungdomssamarbejde og ungdomsmobilitet
 - adgang til oplysninger om EU-medlemsstaterne og landene i Østeuropa og Kaukasus, både via online- og offlinekanaler
 - fjernelse af visumbarrierer, der fortsat er den mest hårdnakkede hindring for ungdomssamarbejde mellem EU og dets nabolande
 - styrkelse og udvidelse af ressourcer og programmer som f.eks. programmet »Aktive unge« for at fokusere mere på mobilitetsspørgsmål og unges deltagelse i beslutningsprocesserne
 - prioritering af unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa i EU-politikker, f.eks. ved at iværksætte særprogrammer, der støtter ungdomssamarbejde mellem de østeuropæiske lande og EU-medlemsstaterne,

ANERKENDER,

7. at udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 medførte et historisk skift for Unionen politisk, geografisk og økonomisk, hvilket i endnu højere grad øger behovet for samarbejde mellem EU og dets naboer, herunder de østeuropæiske lande ⁽¹⁾
8. at Den Europæiske Unions europæiske naboskabspolitik (ENP) ⁽²⁾, som for nylig er blevet evalueret og medtaget i en ny ramme ved meddelelsen »En ny tilgang til nabolande i forandring«, fastsætter ambitiøse mål, der bygger på et engagement i fælles værdier og en effektiv gennemførelse af politiske, økonomiske og institutionelle reformer; den demokratiske udvikling og forvandling, der finder sted hos Den Europæiske Unions nærmeste naboer mod øst og syd, har også øget den strategiske betydning af den europæiske naboskabspolitik og de foranstaltninger, der styrker civilsamfundet, samt af de udvidede muligheder for udveksling og mellemfolkelige kontakter med særligt fokus på unge
9. at det østlige partnerskab ⁽³⁾ i denne forbindelse er et initiativ af strategisk betydning for stabiliteten og sikkerheden både i de østeuropæiske lande, som deltager inden for rammerne af ENP, og i EU som helhed. Dets store mål er at styrke civilsamfundet, som udgør et af grundlagene for en effektiv demokratisk stat. Dette samarbejdsområde, der omfatter ungdomsdeltagelse og -samarbejde, bør spille en endnu mere fremtrædende rolle inden for det østlige partnerskab
10. at fremme af mellemfolkelige kontakter og forbedring af dialogen med civilsamfundet er blevet identificeret som væsentlige elementer i partnerskabet mellem EU og Rusland for modernisering ⁽⁴⁾
11. at Den Europæiske Union allerede har gjort en indsats for at udstede særlige opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejse til en medlemsstats område for at deltage i frivilligt arbejde ⁽⁵⁾, hvilket er et stort fremskridt
12. at Det Europæiske Råd for nylig har understreget behovet for at etablere mobilitetspartnerskaber med de syd- og

østeuropæiske lande ⁽⁶⁾. Med henblik på den fremtidige udformning af disse partnerskaber er det nødvendigt, at der tages hensyn til styrkelsen af unges mobilitet med henblik på læringsmobilitet, herunder ikkeformel læring i et andet land, i form af ungdomsarbejde, herunder udveksling af unge og frivillige aktiviteter

13. at ungdomsudvekslingsprogrammerne er et godt redskab, især for unge med færre muligheder for at opnå tværkulturelle erfaringer og udvikle personlige og sproglige færdigheder
14. at udvikling af det internationale samarbejde mellem unge, ungdomsarbejdere og ungdomsledere fra Den Europæiske Union og de østeuropæiske lande udgør et væsentligt bidrag til tillidsopbygning i regionen og således udformer de fremtidige forbindelser i Europa på baggrund af eventuelle vanskeligheder
15. at den europæiske naboskabspolitik omfatter Den Europæiske Unions og medlemsstaternes aktiviteter i forbindelse med 16 nabolande til EU. I denne forbindelse og i betragtning af deres potentielle bidrag til de igangværende demokratiseringsprocesser kan det overvejes at anvende initiativer i lighed med dem, der omhandles i dette dokument, i forbindelserne med de sydlige Middelhavslande,

FASTSLÅR, AT DER GENERELT ER BEHOV FOR

16. at støtte internationalt ungdomssamarbejde, dialog og gensidig forståelse mellem unge, ungdomsarbejdere og ungdomsledere fra EU og de østeuropæiske lande som et vigtigt redskab til at støtte det europæiske medborgerskab og demokratiseringsprocessen
17. at lette unges adgang til læringsmobilitet, herunder unge, ungdomsarbejdere og ungdomsledere fra de østeuropæiske lande, der rejser til EU, og unge fra EU, der rejser til et østeuropæisk land
18. at tilskynde til gensidig læring mellem medlemsstaterne, ungdomsorganisationerne og de unge på området samarbejde med tredjelande, især de østeuropæiske lande, gennem oplysning om ungdomspolitikker og styrkelse af kvaliteten af informationen om mobilitetsmuligheder og deltagelse,

⁽¹⁾ I dette dokument forstås ved østeuropæiske lande: Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Republiken Moldova, Ukraine og Rusland.

⁽²⁾ ENP omfatter 16 af EU's nærmeste naboer: Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Egypten, Georgien, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Moldova, Marokko, det besatte palæstinensiske område, Syrien, Tunesien og Ukraine.

⁽³⁾ Initiativet det østlige partnerskab omfatter følgende lande: Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Republiken Moldova og Ukraine.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/russia/index_en.htm.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004.

⁽⁶⁾ Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. juni 2011 (EUCO 23/11).

ER DERFOR ENIGE OM,

19. at støtte til tovejsmobilitet og øget deltagelse i ikkeformelle læringsaktiviteter for unge, ungdomsarbejdere og ungdomsledere fra EU og de østeuropæiske lande kan indebære talrige fordele for
- a) unge ved at udvikle deres kvalifikationer og kompetencer, så de opnår større beskæftigelsesegnethed, tilegner sig nyskabende metoder og udvikler forståelsen af andre kulturer i en stadig mere globaliseret og multikulturel verden, og ved at give dem mulighed for at overveje, hvordan de kan øge deres deltagelse i det demokratiske liv i forskellige sammenhænge
 - b) civilsamfundsorganisationer, navnlig ungdomsorganisationer og dem, der arbejder med og for unge, ved at give mulighed for effektiv peerlæring i, hvordan unge får mere indflydelse, og hvordan deres deltagelse øges, med hensyn til intensivering af forskellige former for samarbejde blandt unge
 - c) samfund i EU, som er værter for unge fra de østeuropæiske lande, og lokalsamfund i den østeuropæiske region, som er værter for unge fra EU, især med hensyn til udvikling af deres interkulturelle kompetencer
 - d) familien og venner til de unge, der er omfattet af mobilitet, når de vender tilbage til deres hjemland, med hensyn til deres opfattelse af EU og deres interkulturelle forståelse
 - e) civilsamfundene i de østeuropæiske lande, blandt andet fordi de oplever en demokratisk kultur og på grund af det kendskab, de får til det demokratiske liv i praksis samt bæredygtig udvikling og fremme af fælles værdier såsom gensidig forståelse, demokrati, solidaritet og respekt for menneskerettighederne
 - f) Europa som helhed med hensyn til opbygning af den intellektuelle kapital, der fortsat skal forme og øve indflydelse på civilsamfundet
20. at støtte til unges aktive deltagelse i samfundet, grænseoverskridende mobilitet og personlige kontakter vil støtte udveksling af idéer, udbredelse af innovationer og opbygning af partnerskaber og således vil kunne lette udvekslinger på længere sigt, der kan mindske den socioøkonomiske ulighed
21. at støtte til levering af kvalitetsinformationsværktøjer, udveksling af god praksis mellem EU og de østeuropæiske lande og sikring af adgang til oplysninger om pålidelige partnerorganisationer vil bidrage til at styrke netværksdannelsen, uddybe samarbejdet mellem ungdomsorganisationer i EU og de østeuropæiske lande og garantere sikkerheden for dem, der deltager i dette samarbejde; ressourcecentrene SALTO (støtte til avancerede lærings- og uddannelsesmuligheder) og Eurodesk har været et vigtigt støttenetværk i den forbindelse
22. at videreudvikling og fremme af frivilligt arbejde, ungdomsarbejde og iværksættervirksomhed rummer et potentiale til at øve positiv indflydelse på unges beskæftigelsesegnethed og til at lette deres aktive deltagelse i samfundet
23. at potentialet i virtuel mobilitet med hensyn til at sikre adgang til og udveksling af oplysninger om ungdomsdeltagelse og ungdomsbekæftigelsesegnethed bør videreudvikles, eftersom den geografiske afstand i nogle tilfælde kan være en hindring for samarbejde og mobilitet
24. at øget mobilitet og samarbejde i høj grad afhænger af interesse for og viden om partnerlandet og især dets ungdomskultur generelt; for at øge denne interesse og viden er det særlig vigtigt at præsentere og fremme en kultur, der motiverer de unge til at samarbejde med hinanden
25. at unge kan opleve manglende sprogkunderskaber som en stor hindring for kommunikation. De europæiske uddannelses- og ungdomsprogrammers rolle er en af mange veje til forbedring af deres sprogkunderskaber, og tilskyndelse til indlæring af fremmedsprog bør derfor støttes
26. at lettelse af visumadgang for unge fra ikke-EU-lande, navnlig de østeuropæiske lande, kan gøres mulig, f.eks. gennem visumlempelsesaftaler, der er et af de mest effektive redskaber til at fremme mobilitet generelt
27. at Europarådets erfaring og ekspertise fra samarbejdet med de østeuropæiske lande gør det til en vigtig partner for så vidt angår gennemførelse af aktiviteter, der omfatter unge fra de østeuropæiske lande, og ungdomspartnerskabet mellem EU og Europarådet har været et værdifuldt redskab, der har fremmet synergi mellem EU og Europarådet i denne forbindelse
28. at de nuværende programmer og instrumenter til støtte for mobilitet, hovedsagelig i EU, kan styrkes og udvides til også at omfatte de unge, frivillige, ungdomsarbejdere og andre, der arbejder med unge fra de østeuropæiske lande eller ønsker at samarbejde med disse lande; dette gælder navnlig programmet »Aktive unge«, programmet for livslang læring, ungdomspartnerskabet mellem EU og Europarådet, herunder det europæiske videntcenter for ungdomspolitik, ressourcecenternet SALTO (støtte til avancerede lærings- og uddannelsesmuligheder), Eurodesk og Den Europæiske Ungdomsportal

29. at Europæisk Ungdomsforum og ungdomsorganisationer på alle niveauer inden for deres aktiviteter også kan spille en afgørende rolle ved at repræsentere og gøre sig til talsmænd for unges behov og interesser i forbindelse med samarbejdet mellem unge fra EU-landene og deresigestillede fra de østeuropæiske lande

30. at den erfaring, der er gjort i samarbejdet med andre nabo-regioner, bør anvendes til at udforme redskaberne for ungdomssamarbejdet med de østeuropæiske lande,

OPFORDRER DERFOR MEDLEMSSTATERNE OG EUROPA-KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCE-OMRÅDER

31. at fremme udvekslingen mellem unge og mobilitetsprogrammer for unge og ungdomsorganisationer, herunder frivillige, ungdomsarbejdere, forskere og dem, der arbejder med unge i EU og dets nabolande, især de østeuropæiske lande, ved at udveksle god praksis for samarbejdet mellem de organisationer, der er aktive på ungdomsområdet, således at alle unge får mulighed for mobilitet og deltagelse i Europa

32. at mindske hindringerne for mobilitet og deltagelse ved blandt andet at styrke indlæring af fremmedsprog, støtte levering af kvalitetsinformation på dette område osv.

33. at aflægge rapport om indsatsområdet »Unge og verden« i ungdomsrapporten for 2012 og de efterfølgende EU-ungdomsrapporter

34. at gennemgå resultaterne af undersøgelsen »Unge deltagelse i det demokratiske liv i Europa«, der vil ligge klar i 2012, med særligt fokus på dens mulige betydning for unge i EU og de østeuropæiske lande samt dele resultaterne af forskning vedrørende unge og deres deltagelse for at få større viden om unge

35. at overveje fortsat at tilrettelægge udveksling af god praksis inden for ungdomspolitikker mellem de østeuropæiske

lande og EU-landene i samarbejde med Europarådet og andre internationale organisationer med henblik på at fremme unges deltagelse og mobilitet,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

36. at deltage aktivt i det østlige partnerskabs multilaterale platforme, særlig platform 4, »mellemløst kontakts«, hvor udvikling af initiativer for unge kan støttes

37. at styrke det tværsektorielle samarbejde mellem forskellige politikområder og relevante myndigheder som en del af de fortsatte overvejelser om hindringerne for tovejsmobilitet for unge fra de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, f.eks. ved at finde mulige måder at lette udstedelsen af visa til unge fra de østeuropæiske lande på, når det er hensigtsmæssigt

38. at udnytte samarbejdet med ungdomsinformationsstrukturer såsom Eurodesk og Det Europæiske Ungdomsinformations- og Rådgivningsagentur (ERYICA) og at benytte Europæisk Videncenter for Ungdomspolitik (EKC) til at fremme mulighederne for deltagelse og mobilitet,

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

39. at videreføre og styrke den østlige dimension i fremtidige EU-programmer vedrørende unge uden at foregribe forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme

40. at fortsætte med at fremme ungdomssamarbejdet mellem EU og landene i det østlige partnerskab inden for rammerne af det østlige partnerskabs ungdomsprogram

41. at tilpasse Den Europæiske Ungdomsportal for at gøre den anvendelig og tilgængelig for alle unge fra hele Europa, herunder de østeuropæiske lande

42. at overveje at udvikle det europæiske initiativ »Unge på vej«-kortet inden for rammerne af sin kompetence med henblik på at inkludere unge fra hele Europa, herunder de østeuropæiske lande.

BILAG

Politisk baggrund

- Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste
 - Rådets beslutning 2010/37/EF af 27. november 2009 om det europæiske år for frivilligt arbejde til fremme af aktivt medborgerskab (2011)
 - Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF af 15. november 2006 om oprettelse af programmet Aktive unge for perioden 2007-2013
 - Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. juni 2011 (EUCO 23/11)
 - Rådets resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) (EUT C 311 af 19.12.2009)
 - Rådets henstilling af 18. november 2008 om unge volontørers mobilitet i Den Europæiske Union (14825/08)
 - Rådets konklusioner af 19. november 2010 om unge på vej-initiativet — en integreret tilgang til at tackle de udfordringer, som de unge står over for (2010/C 326/05)
 - Rådets henstilling af 28. juni 2011: Unge på vej — flere unge i læringsmobilitet (2011/C 199/01)
 - Rådets resolution af 19. maj 2011 om fremme af nye og effektive former for alle unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa (2011/C 169/01)
 - Meddelelse fra Kommissionen: Europa 2020 — en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (KOM(2010) 2020)
 - Fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen: En ny tilgang til nabolande i forandring (KOM(2011) 303)
 - Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 3. december 2008: Østpartnerskabet (KOM(2008) 823)
 - Fælles meddelelse til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde (KOM(2011) 200).
-

Rådets konklusioner om beskyttelse af børn i den digitale verden

(2011/C 372/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM den politiske baggrund for dette spørgsmål, jf. bilaget til disse konklusioner,

NOTERER SIG MED INTERESSE

— rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen af Rådets henstilling af 24. september 1998 ⁽¹⁾ med hensyn til beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed samt Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 20. december 2006, der handler om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om retten til genmæle i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og onlineinformationstjenester ⁽²⁾ — BESKYTTELSE AF BØRN I DEN DIGITALE VERDEN ⁽³⁾ — og især den omstændighed, at rapporten tager fat på de aktuelle udfordringer med hensyn til beskyttelse af mindreårige i onlinemedier og digitale medier,

NOTERER SIG

— forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten ⁽⁴⁾,

UNDERSTREGER,

1. at et sikkert mediemiljø for mindreårige er nødvendigt for at maksimere de muligheder, som de audiovisuelle medietjenester og internettet tilbyder, og at det bør baseres på menneskelig værdighed, sikkerhed og respekt for privatlivet
2. at mediekendskab og bevidstgørelse er vigtige redskaber, der kan forbedre børns, forældres og læreres digitale færdigheder væsentligt og udvikle deres kritiske tilgang til audiovisuelt indhold og onlineindhold; i lyset af de hurtige ændringer i det digitale miljø, er det imidlertid vigtigt at styrke indsatsen i denne retning
3. at foranstaltninger mod ulovligt onlineindhold, som f.eks. børnepornografi, omfatter andre tilgange end tiltag med henblik på at forhindre mindreårige i at komme i kontakt med skadeligt onlineindhold

⁽¹⁾ EFT L 270 af 7.10.1998, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 72.

⁽³⁾ 14268/11 + ADD 1 - KOM(2011) 556 endelig, SEK(2011) 1043 endelig.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 665.

4. at det er vigtigt, at medlemsstaterne, Kommissionen, den audiovisuelle industri og onlinetjenesteudbydere er bevidste om såvel de nye udfordringer med hensyn til beskyttelse og empowerment af mindreårige, der hænger sammen med udviklingen inden for audiovisuelle tjenester og onlineinformationstjenester, som de eksisterende instrumenter, der imødegår disse udfordringer

5. at selv om der i medlemsstaterne er gjort en aktiv indsats for at fremme forskellige foranstaltninger, der tager sigte på en bedre beskyttelse og empowerment af mindreårige, er der stadig en blivende bekymring over, at det opnåede beskyttelses- og mediekendskabsniveau generelt ikke er tilstrækkeligt, og at nogle af disse foranstaltninger mangler kontinuitet,

ERKENDER,

1. at selv om mediernes uafhængighed skal respekteres, spiller medieindustrien en meget vigtig rolle i indsatsen for at fremme bevidstgørelse og beskytte og styrke mindreårige i den digitale verden

2. at medlemsstaterne har forskellige tilgange til at beskytte mindreårige og fremme udviklingen af god praksis og standarder i medierne, hvor selvregulering og samregulering er to blandt flere mulige løsninger

3. at anvendelse af tekniske systemer (såsom filtrering, alderskontrollsystemer og værktøjer til forældrekontrol) ganske vist ikke i sig selv er løsningen; men hvis de anvendes effektivt, kan de være egnede midler til at sikre, at mindreåriges adgang begrænses til indhold, der passer til deres alder

4. at bevidstgørelse og mediekendskab har vist sig at være vigtige redskaber til at forbedre børns evne til at klare de potentielle risici, de møder i den digitale verden

5. at programmet for et sikrere internet og projekterne finansieret herunder, som f.eks. projektet EU Kids Online ⁽⁵⁾ eller INSAFE ⁽⁶⁾ har vist sig at være værdifulde for bevidstgørelse og forskning

6. at sociale netværkssteder bliver stadig mere populære blandt mindreårige og rummer store muligheder i private og uddannelsesmæssige sammenhænge, men de indebærer også potentielle risici

⁽⁵⁾ www.eukidsonline.net.

⁽⁶⁾ European network of Awareness Centres (www.saferinternet.org).

7. at der, især i kraft af indholds- og tjenesteudbydernes frivillige forpligtelser, er truffet foranstaltninger til at forbyde ulovligt indhold og imødegå skadeligt indhold, og disse foranstaltninger har vist sig at være en af de vellykkede måder at forbedre mindreåriges sikkerhed i den digitale verden på
8. at meldepunkter for ulovligt indhold (hotlines ⁽¹⁾) kan være med til at afsløre og forfølge ulovligt indhold og kan ruste brugerne til at indberette sådant indhold på internettet
9. at direktivet om audiovisuelle medietjenester indeholder bestemmelser om beskyttelsen af mindreårige for både lineære og ikkelineære audiovisuelle medietjenester,

OPFORDRER MED BEHØRIG RESPEKT FOR YTRINGSFRIHED MEDLEMSSTATERNES TIL

1. at fortsætte arbejdet med at beskytte mindreårige ved at fremme udbredt brug af bevidstgørelseskampagner rettet mod børn, forældre, lærere og andre, der arbejder med børn, og ved at fremme en konsekvent undervisning i onlinesikkerhed og mediekendskab både i skolerne og førskoleundervisningen og i plejehinstitutioner
2. at tilskynde udbydere af online medieindhold, internettjenester, sociale netværkssteder og online diskussionsfora til fuldt ud at tage hensyn til beskyttelsen af mindreårige i udformningen af deres tjenester og til at udvikle og tilslutte sig relevante adfærdskodekser
3. at fremme udviklingen og mærkningen af og adgangen til kvalitetsindhold og indhold, der er egnet for mindreårige
4. at fremme brugen af passende teknologiske redskaber til beskyttelse af mindreårige (f.eks. rene søgemaskiner, forældredrekontrol) og sikre, at disse redskaber er bredt tilgængelige og brugervenlige
5. at overvåge eksisterende foranstaltninger til bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold for at sikre, at de har den tilsigtede virkning
6. at tilskynde til en bredere og hyppigere anvendelse af selvregulerende aldersmærkningssystemer (såsom PEGI og PEGI online) på online- og offlinevideospil, og til, at de respektive aldersmærkninger håndhæves bedre på detailmarkedet for at hindre salg til mindreårige af online- og offlinevideospil
7. at styrke samarbejdet i forbindelse med ulovligt og skadeligt internetindhold med oprindelse i andre medlemsstater og uden for EU, f.eks. gennem aftaler med tredjelande, når det drejer sig om ulovligt indhold, og gennem udveksling af bedste praksis, når det drejer sig om skadeligt indhold

8. yderligere at iværksætte hotlines til rapportering af ulovligt onlineindhold inden udgangen af 2013 ⁽²⁾, forbedre effektiviteten af hotlines, f.eks. ved at støtte udvekslingen af bedste praksis for forbindelserne med de retshåndhævende myndigheder, øge kendskabet til dem og gøre dem lettere tilgængelige for internetbrugere, og overvåge dem nøje,

OPFORDRER INTERESSEENTERNE TIL

1. yderligere at inddrage brugerne og, hvor det er hensigtsmæssigt, de offentlige myndigheder i processen med den audiovisuelle industris og internetudbydernes udarbejdelse eller revision af selvreguleringsforanstaltninger (adfærdskodekser) og i overvågningen af sådanne foranstaltninger
2. at tilslutte sig retningslinjer såsom »Safer Social Networking Principles for the EU«, gennemføre dem konsekvent og overvåge deres gennemførelse samt sikre mere udbredt brug af privatlivsvenlige indstillinger (»privacy by default«) for børn, der tilmelder sig et socialt netværkssted for at beskytte mindreåriges sikkerhed
3. at videreudvikle og gennemføre selvreguleringsordninger, der fuldt ud tager hensyn til beskyttelsen af mindreårige i udformningen af deres tjenester og i de redskaber, de stiller til rådighed for brugerne, og at udvikle, tilslutte sig og gennemføre adfærdskodekser til beskyttelse af mindreårige
4. at udvikle en tværeuropæisk adfærdskodeks for salg af videospil til mindreårige, der fuldt ud overholder de nationale regelsæt på området.

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

1. at bygge videre på løbende finansiering og tiltag på området, hovedsagelig gennem programmet for et sikrere internet, med det formål at skabe egnede infrastrukturer og tjenester på europæisk niveau til deling af ressourcer og værktøjer til at beskytte mindreårige og ruste børn, forældre, lærere og andre omsorgspersoner, så de kan bruge internettet og nye teknologier sikkert og ansvarligt
2. at overveje at indlede en dialog med interessenterne og i samarbejde med medlemsstaterne om, hvordan der kan følges op på Kommissionens rapport om anvendelsen af henstillingerne fra 1998 og 2006 på dette område
3. at anvende resultaterne i Kommissionens rapport om anvendelsen af henstillingerne om beskyttelse af mindreårige fra 1998 og 2006 i forbindelse med kommende initiativer vedrørende beskyttelse af mindreårige, især på området onlinemedier,

⁽¹⁾ Som f.eks. INHOPE (International Association of Internet Hotlines).

⁽²⁾ Tiltag 40 i den digitale dagsorden for Europa.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER

1. at støtte de retshåndhævende myndigheder i indsatsen for at forbedre procedurerne med henblik på at identificere, melde og fjerne websteder, der indeholder eller udbreder børnepornografi ved eventuelt at stille passende finansielle og menneskelige ressourcer til rådighed og gennem uddannelse af personale ⁽¹⁾
2. at søge en bedre forståelse for den positive og negative indvirkning på børn af brugen af onlinemedier og digitale medier, herunder videospil gennem undersøgelser og forskning
3. at fremme bevidstgørelse og undervisning i onlinesikkerhed i skolerne og førskoleundervisningen og i plejainstitutioner
4. at fremme mediekendskab og nøglekompetencen for livslang læring i form af »digital kompetence« ⁽²⁾ både i og uden for skolen
5. at ajourføre arbejdet og styrke gennemførelsen af retningslinjerne for onlineindhold af høj kvalitet for børn inden for rammerne af offentlig-private partnerskaber tillige med fremme af mediekendskabsaktiviteter
6. at tilskynde til større ensartethed overalt i Europa, når det gælder de aldersmærknings- og indholdsklassificeringssystemer, som medlemsstaterne bruger, dog således at der er mulighed for kulturelt baserede forskelle mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Jf. forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA ([PE-CONS 51/11].

⁽²⁾ Jf. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring.

BILAG

Politisk baggrund

I forbindelse med vedtagelsen af disse konklusioner minder Rådet navnlig om følgende:

- Kommissionens meddelelse af 19. maj 2010 om en digital dagsorden for Europa ⁽¹⁾, hvori det understreges, at det at »styrke sikkerheden i den digitale verden er et fælles ansvar, der skal løftes såvel af den enkelte som af private og offentlige organisationer, både på nationalt og internationalt plan« og Rådets konklusioner af 31. maj 2010 om en digital dagsorden for Europa ⁽²⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) ⁽³⁾
- Kommissionens meddelelse af 22. april 2008 om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil ⁽⁴⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1351/2008/EF af 16. december 2008 om etablering af et flerårigt fælleskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier ⁽⁵⁾
- Rådets konklusioner af 27. november 2009 om mediekendskab i det digitale miljø ⁽⁶⁾, hvor Rådet reagerede på Kommissionens henstilling af 20. august 2009 om mediekendskab i det digitale miljø for en mere konkurrencedygtig audiovisuel industri og indholdsindustri samt et rummeligt vidensamfund ⁽⁷⁾
- Rådets konklusioner af 22. maj 2008 om en europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø ⁽⁸⁾
- Kommissionens meddelelse af 20. december 2007 om en europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ 9981/1/10 — KOM(2010) 245 endelig/2.

⁽²⁾ Dok. 10130/10.

⁽³⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ 8805/08 (KOM(2008) 207 endelig).

⁽⁵⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 118.

⁽⁶⁾ EUT C 301 af 11.12.2009, s. 12.

⁽⁷⁾ EUT L 227 af 29.8.2009, s. 9.

⁽⁸⁾ EUT C 140 af 6.6.2008, s. 8.

⁽⁹⁾ KOM(2007) 833 endelig.

Rådets konklusioner om kulturelle og kreative kompetencer og deres betydning for opbygning af intellektuel kapital i Europa

(2011/C 372/05)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM

— Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹⁾

— Rådets konklusioner af 22. maj 2008 om interkulturelle kompetencer ⁽²⁾

— Rådets konklusioner af 27. november 2009 om fremme af en kreativ generation: udvikling af børns og unges kreativitet og innovationsevne gennem kulturelle udtryksformer og adgang til kultur ⁽³⁾

— Rådets afgørelse af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽⁴⁾, navnlig retningslinje 8

— Rådets konklusioner om Europa 2020-flagskibsinitiativet — Innovation i EU: Anvendelse af innovation til at fremskynde Europas omstilling i en hurtigt skiftende verden (2010) ⁽⁵⁾

— Rådets henstilling af 28. juni 2011 om politikker, som skal mindske skolefrafald ⁽⁶⁾

— Rådets konklusioner om kulturens bidrag til gennemførelse af Europa 2020-strategien (2011) ⁽⁷⁾

— yderligere politisk kontekst, jf. bilag I til disse konklusioner såvel som de eksempler på god praksis og den dokumentation, som blev fremlagt på konferencen om kulturelle kompetencer den 18.-20. juli 2011 i Warszawa ⁽⁸⁾,

ER AF DEN OPFATTELSE,

at kulturelle og kreative kompetencer omfatter nøglekompetencen kulturel bevidsthed og udtryksevne ⁽⁹⁾ og interkulturelle kompetencer ⁽¹⁰⁾,

UNDERSTREGER,

— at kulturelle og kreative kompetencer omfatter evnen til at tilegne sig og anvende kultur samt skabe kulturmæssige ændringer, og at de derfor er af afgørende betydning, for at forskelligartede kulturer i Europa kan blomstre, og for at deres rigdom kan bevares og beskyttes

— at nøglekompetencen kulturel bevidsthed og udtryksevne indeholder en vigtig dimension for livslang læring, og at den som en væsentlig tværgående kompetence er afgørende for tilegnelse af andre nøglekompetencer for livslang læring

— at kulturelle og kreative kompetencer understøttes af forskellige programmer og initiativer i medlemsstaterne, og at disse programmer bidrager til at nå målene i mangfoldige politikker

— at der for at styrke samarbejdet på tværs af sektorerne imidlertid er behov for at skabe gunstigere rammebetingelser for udviklingen af stadig mere effektive kreative partnerskaber ⁽¹¹⁾,

ER ENIGT OM, at kulturelle og kreative kompetencer udgør et grundlag for kreativitet og innovation, der igen bidrager til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Dette skyldes det faktum, at disse kompetencer kan bidrage til:

— opbygning af intellektuel kapital ⁽¹²⁾, der i stigende grad nyder anerkendelse som en ny kilde til vækst og konkurrenceevne i Europa

⁽⁹⁾ »Anerkendelse af vigtigheden af kreativt at kunne udtrykke idéer, erfaringer og følelser i forskellige medier, herunder musik, udøvende kunstarter, litteratur og visuel kunst.« Henstilling 2006/962/EF om nøglekompetencer for livslang læring præciserer yderligere den væsentlige viden og de væsentlige færdigheder og holdninger, der kræves ved denne kompetence.

⁽¹⁰⁾ »Den viden samt de kvalifikationer og holdninger, der er af særlig betydning for interkulturelle kompetencer, er dem, der vedrører følgende nøglekompetencer: kommunikativ kompetence i fremmedsprog, sociale kompetencer og medborgerkompetencer samt kulturel bevidsthed og udtryksevne.« (Rådets konklusioner af 22. maj 2008 om interkulturelle kompetencer).

⁽¹¹⁾ »Kreative partnerskaber mellem kultursektoren og sektorer såsom uddannelsessektoren, erhvervslivet, forskningssektoren og den offentlige sektor giver mulighed for overførsel af kreative kompetencer fra kultursektoren til andre sektorer.« (Kilde: Konklusioner om arbejdsplanen for kultur 2011-2014.)

⁽¹²⁾ Intellektuel kapital kan defineres som summen af immaterielle aktiver af mennesker, virksomheder, lokalsamfund, regioner og institutioner, som, hvis de bruges rigtigt, kan være kilden til nuværende og fremtidig velfærd i landet. Intellektuel kapital består af social, menneskelig, relationel og strukturel kapital.

⁽¹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 141 af 7.6.2008, s. 14.

⁽³⁾ EUT C 301 af 11.12.2009, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46.

⁽⁵⁾ 17165/10.

⁽⁶⁾ EUT C 191 af 1.7.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 175 af 15.6.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ <http://competencesinculture.pl/en/>.

- alle former for innovation, især ikketeknologisk og social innovation ⁽¹⁾ i kraft af deres indvirkning på produktion og efterspørgsel samt på innovative produkters og tjenesteydelsers udformning, produktion og markedssucces
- udvikling og maksimering af kulturens og de kreative industriers afsmittende virkninger, da de er inkorporeret i kompetencerne hos kunstnere og skabere samt hos publikum og forbrugere
- uddannelsesområdet og forberedelse med henblik på jobs herunder sådanne, der kræver høje kvalifikationer og sociale færdigheder, for at sikre beskæftigelsesegnethed på alle relevante stadier i livet og for at virksomheder kan fungere og udvikle sig effektivt
- bedre uddannelsesresultater generelt, til at mindske skolefrafald og forbedre udsigterne til social inklusion, da de har betydelig indvirkning på motivation og socialisering, og giver elever mulighed for at opdage og udvikle deres talenter,
- opnåelse af målene for førskoleundervisning og børneoplysning
- styrkelse af social samhørighed og inklusion blandt forskellige målgrupper
- holdningsudvikling, der har en positiv indvirkning på det sociale og professionelle liv, forøger livskvaliteten, forbedrer udsigterne til social inklusion og fremmer en bæredygtig livsstil
- at indføre tiltag på det mest hensigtsmæssige niveau med henblik på etableringen af kreative partnerskaber med sigte på at udvikle kulturelle og kreative kompetencer
- at tage spørgsmål om social og økonomisk udvikling op ved at forbedre udforskningen af de metoder, der anvendes i de langsigtede programmer, som er oprettet af kultur- og uddannelsesenheder såvel som ikkestatslige organisationer, herunder inden for pædagogisk eksperimentelle rammer, der sigter mod at øge skolers tiltrækningskraft og styrke motivationen hos eleverne,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNES TIL

- at øge bevidstheden og anerkendelsen af relevante aktioner og formidle bedste praksis blandt politiske beslutningstagere, kulturelle institutioner og uddannelsesenheder, virksomheder og ikkestatslige organisationer på nationalt, regionalt og lokalt plan om den rolle, som udvikling af kulturelle og kreative kompetencer — især nøglekompetencen kulturel bevidsthed og udtryksevne — kan spille, navnlig med hensyn til:
- tilegnelse af andre nøglekompetencer for livslang læring
- reduktion af skolefrafald
- forbedring af beskæftigelsesegnethed og produktivitet i et livslangt læringsperspektiv
- opnåelse af målene i strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«), navnlig strategisk mål 4 ⁽²⁾
- fremme af kreativitet og innovation, især ikketeknologisk innovation
- udformning af effektive ungdomspolitikker

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

ved gennemførelsen af dens nuværende og fremtidige aktioner og programmer, uden at det berører drøftelserne om den fremtidige flerårige finansielle ramme:

- at støtte kreative partnerskaber, der er designet til at øge kulturelle og kreative kompetencer
- at tage hensyn til de specifikke behov for og betydningen af støtte til kulturelle og kreative små virksomheder og mikroselskaber — især de nyetablerede og dem, der ledes af unge iværksættere
- at øge støtten til mobilitet og grænseoverskridende uddannelse (og efteruddannelse af undervisere) i at udvikle samarbejdet mellem kultur og uddannelse for kunstnere, lærere, ungdomspædagoger, ungdomsledere og frivillige
- regelmæssigt at stille oplysninger til rådighed om forskning og undersøgelser, der er relevante for europæisk samarbejde på kulturområdet, og som udføres inden for rammerne af EU's forsknings- og innovationsprogrammer
- sammen med gennemførelse af flagskibsinitiativet »Innovation i EU«, herunder det europæiske forum for fremadrettede aktiviteter, at tage hensyn til kulturelle og kreative kompetencer som en faktor i de aktuelle sociale udfordringer, udvikling af den intellektuelle kapital i Europa, og social innovation

⁽¹⁾ »Social innovation handler om at udnytte den ekspertviden, som velgørende organisationer, foreninger og iværksættere på det sociale område har, for at finde nye metoder til opfyldelse af de sociale behov, som markedet eller den offentlige sektor ikke opfylder i tilstrækkeligt omfang for at skabe adfærdsmæssige ændringer, som er nødvendige for at tackle de store samfundsmæssige udfordringer« (Kilde: Meddelelse fra Kommissionen om »Innovation i EU« flagskibsinitiativet).

⁽²⁾ Strategisk mål 4: Fremme af kreativitet og innovation, herunder iværksætterkultur, på alle uddannelsesniveauer.

— at samarbejde med medlemsstaterne om at undersøge, hvordan man kan forbedre de eksisterende indikatorer vedrørende uddannelse, samtidig med at der lægges særlig vægt på områderne kreativitet, innovation og iværksætterkultur ⁽¹⁾

med henblik på at styrke udviklingen af kulturelle og kreative kompetencer og deres positive virkninger,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER og uden at det berører drøftelserne om den fremtidige flerårige finansielle ramme

— at styrke inklusion og anerkendelse af det potentiale, der ligger i kulturel bevidsthed og udtryksevne, i forbindelse med livslang læring, ungdomspolitikker og -programmer, herunder arbejde med øget anerkendelse af sådanne kompetencer, der er erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring

— at lægge større vægt på interkulturel læring og kreative partnerskaber i deres samarbejde med tredjelande, især i programmer for unge

— fuldt ud at udnytte eksisterende informationsnet for at sikre bedre oplysninger om vellykkede aktiviteter, der udvikler kulturelle og kreative kompetencer hos unge

— at anerkende det bidrag, som kulturelle og kreative kompetencer yder som grundlag for bæredygtige jobs og social innovation, med henblik på fuldt ud at udnytte de muligheder, der ligger i flagskibsinitiativet »Innovation i EU« og Den Europæiske Socialfond

— hvor det er relevant, yderligere at styrke kulturel infrastruktur ⁽²⁾ ved at investere i den, herunder gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

— at gennemføre mere forskning for at undersøge de potentielle og faktiske virkninger af kulturelle og kreative kompetencer på de politiske spørgsmål, der er nævnt i det første punkt under »opfordrer medlemsstaterne til at«

— at sikre, at ekspertgrupper vedrørende kultur, uddannelse og andre områder, herunder grupper under den åbne koordinationsmetode, træffer de foranstaltninger, der er skitseret i bilag II til disse konklusioner

— at bidrage til rapportering om fremskridt under den åbne koordinationsmetode inden for EU's ungdomsrapport for 2012, der vurderer den første 3-årige arbejdsproces i EU's strategi for unge, og til efterfølgende rapporter på indsatsområdet kreativitet og kultur

— at udveksle oplysninger om den reelle virkning af disse råds-konklusioner, herunder inden for rammerne af den endelige rapport om resultaterne af arbejdsplanen på kulturområdet 2011-2014.

⁽¹⁾ Jf. Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet, side 6, punkt 4.

⁽²⁾ Kulturel infrastruktur udgør i sin fysiske og digitale dimension det materielle grundlag for kulturel deltagelse og aktivitet. Eksempler herpå er gallerier, museer, teatre, kulturcentre, biblioteker, lokaliteter med flere anvendelsesmuligheder samt deres virtuelle modstykker i det digitale miljø.

BILAG I

Yderligere politisk baggrund:

- Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet («ET 2020») ⁽¹⁾
- Rådets henstilling af 13. juli 2010 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker ⁽²⁾, især fjerde retningslinje
- Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om arbejdsplanen på kulturområdet 2011-2014 ⁽³⁾
- Rådets konklusioner af 19. november 2010 om unges adgang til kultur ⁽⁴⁾
- Rådets resolution af 21. november 2008 som en europæisk strategi for flersprogethed ⁽⁵⁾
- Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om kulturen som katalysator for kreativitet og innovation ⁽⁶⁾
- Rådets resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) ⁽⁷⁾
- Endelig rapport fra arbejdsgruppen om udvikling af synergier med undervisning, navnlig kunstuddannelser og kultur ⁽⁸⁾
- Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Europa 2020-flagskibsinitiativ Innovation i EU ⁽⁹⁾
- Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28.

⁽³⁾ EUT C 325 af 2.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 320 af 16.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dok. 8749/1/09 REV 1.

⁽⁷⁾ EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/MOCedu_final_report_en.pdf.

⁽⁹⁾ 14035/10.

⁽¹⁰⁾ 17066/1/10 REV 1.

BILAG II

Særlige foranstaltninger, der skal gennemføres med hensyn til ekspertgrupperne, herunder grupperne vedrørende den åbne koordinationsmetode:

- den kommende gruppe vedrørende fremme af kreative partnerskaber under den åbne koordinationsmetode ⁽¹⁾ tager hensyn til kreative partnerskaber, der sigter mod at forbedre kulturel bevidsthed og udtryksevne, og disse partnerskabers bidrag til den vellykkede gennemførelse af strategirammen »ET-2020«
- den fremtidige gruppe vedrørende udvikling af nøglekompetencen kulturel bevidsthed og udtryksevne under den åbne koordinationsmetode ⁽²⁾ tager hensyn til disse konklusioner i forbindelse med tilegnelse af andre nøglekompetencer for livslang læring og reduktion af skolefrafald
- begge ovennævnte grupper udveksler resultaterne af deres arbejde med de relevante grupper i andre sektorer, herunder dem, der beskæftiger sig med anerkendelse af uformel læring, lære at lære og kreative kompetencer, medborgerfærdigheder og aktivt medborgerskab, medievidenskab, brug af it i uddannelse, uddannelse i iværksætteri samt skolefrafald og samarbejder i videst muligt omfang med disse grupper gennem udveksling af møderapporter og møder mellem formænd
- alle respektive grupper agerer som aktive kanaler for formidling af resultaterne i forbindelse med bedste praksis og forskning, der drives af medlemsstaterne og på EU-plan.

⁽¹⁾ Arbejdsplanen på kulturområdet 2011-2014, prioritet C.

⁽²⁾ Arbejdsplanen på kulturområdet 2011-2014, prioritet A.

Rådets konklusioner om den rolle, som frivilligt arbejde inden for sport kan spille med hensyn til at fremme aktivt medborgerskab

(2011/C 372/06)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM

- erklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 5. maj 2003 om den samfundsmæssige værdi af sport for unge ⁽¹⁾
- Rådets beslutning 2010/37/EF af 27. november 2009 om det europæiske år for frivilligt arbejde til fremme af aktivt medborgerskab (2011) ⁽²⁾, som understreger følgende mål:
 - at skabe og lette et volontørfremmende klima i EU
 - at styrke volontørorganisationers indflydelse og forbedre kvaliteten af det frivillige arbejde
 - at belønne og anerkende frivilligt arbejde
 - at styrke bevidstheden om værdien og betydningen af frivilligt arbejde.
- Rådets konklusioner af 18. november 2010 om sportens rolle som kilde til og drivkraft for aktiv social inklusion ⁽³⁾
- meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om udvikling af sportens europæiske dimension ⁽⁴⁾ og undersøgelsen fra 2010 om frivilligt arbejde i Den Europæiske Union, der viser meget store forskelle i det frivillige arbejde inden for sport i EU og fokuserer på juridiske ordninger og finansieringskilder på dette område og gør også opmærksom på behovet for uddannelse af frivillige
- meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Anerkendelse og fremme af frivillige aktiviteter på tværs af grænserne i EU ⁽⁵⁾
- resolutionen af 20. maj 2011 vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om en EU-arbejdsplan for sport for 2011-2014 ⁽⁶⁾
- Rådets konklusioner af 3. oktober 2011 om frivilligt arbejdes rolle i social- og arbejdsmarkedspolitikken ⁽⁷⁾
- ekspertkonferencen »Fra frivilligt arbejde til lederskab inden for sport« den 13.-14. september 2011 i Warszawa i Polen, hvor der blev lagt særlig vægt på følgende spørgsmål:
 - arven efter og erfaringerne fra store sportsbegivenheder og hvordan de kan udnyttes i det daglige frivillige arbejde inden for sport
 - mulighederne for at udnytte de puljer af frivillige, der allerede findes, når der skal rekrutteres til kommende sportsbegivenheder
 - behovet for at støtte anerkendelse og validering af frivilligt arbejde inden for sport
 - behovet for at opmuntre til gensidig læring og udveksling af bedste praksis,

ANERKENDER,

1. at udtrykket »frivilligt arbejde« under behørig hensyntagen til den enkelte medlemsstats særlige situation og alle former for frivilligt arbejde omfatter alle typer frivillige formelle, ikke-formelle eller uformelle aktiviteter, som en person påtager sig af egen fri vilje, efter eget valg og med egen motivation og uden tanke for økonomisk vinding. Det er til gavn for den enkelte frivillige, lokale fællesskaber og samfundet som helhed. Det er også et instrument for personer og sammenlutninger til at tage sig af menneskelige, sociale eller miljømæssige behov og bekymringer og behov og bekymringer, der er fælles for generationerne, og udføres ofte til støtte for en nonprofitorganisation eller lokalt baserede initiativer ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ EUT C 134 af 7.6.2003, s. 5.⁽²⁾ EUT L 17 af 22.1.2010, s. 43.⁽³⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 5.⁽⁴⁾ KOM(2011) 12 endelig.⁽⁵⁾ KOM(2011) 568 endelig.⁽⁶⁾ EUT C 162 af 1.6.2011, s. 1.⁽⁷⁾ Dok. 14061/1/11 REV 1.⁽⁸⁾ Se fodnote 2.

2. at frivilligt arbejde bør holdes klart adskilt fra lønnet beskæftigelse og bør under ingen omstændigheder træde i stedet for denne ⁽¹⁾. Det bør ikke videreføre uligheder mellem mænd og kvinder i lønnet og ulønnet beskæftigelse og må ikke tilskynde til, at arbejdsgiveren nedsætter arbejdstageres arbejdstid, eller at arbejdstagere forlader arbejdsmarkedet

3. at frivilligt arbejde kan ikke erstatte statens overordnede ansvar for at sikre og tilvejebringe økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

4. at frivilligt arbejde for at sikre retsstatsprincippet og fuld respekt for den enkeltes integritet skal være omfattet af gældende lovgivning og fuldt ud respektere de universelle og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder,

TAGER I BETRAGTNING,

1. at sport er den største civilsamfundsbevægelse i EU. Nonprofitaktiviteter og -strukturer baseret på frivilligt arbejde er en forudsætning for, at der kan tilbydes sport i de fleste medlemsstater

2. at frivilligt arbejde inden for sport er blandt de mest attraktive og populære former for socialt arbejde i Europa og er en del af sportens sociale arv. Tilrettelæggelsen af sportsbegivenheder, herunder dem, der organiseres af professionelle og kommercielle sportsorganisationer, og det daglige arbejde inden for sport i mange medlemsstater hviler på frivilligt og frivilligt arbejde

3. at frivilligt arbejde inden for sport bidrager til aktivt medborgerskab og til integration af borgere med forskellige baggrunde ved at skabe bedre forståelse og respekt gennem sportens universelle sprog og ved at bidrage til gennemførelsen af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier og principper, nemlig solidaritet, bæredygtig udvikling, menneskelig værdighed, lighed og nærhed, og herigennem fremme den europæiske identitet

4. at deltagelse i frivilligt arbejde inden for sport giver borgerne nye færdigheder og derved bl.a. bidrager til deres beskæftigelsesegnethed og styrker deres fornemmelse af at tilhøre samfundet, og det kan være en katalysator for social forandring

5. at frivilligt arbejde inden for sport kan bidrage til vækst i og styrkelse af den sociale kapital gennem udvikling af et socialt netværk baseret på tillid og samarbejde

6. at frivilligt arbejde inden for sport fremmer positive sociale holdninger, der bygger på værdier, som udvikles gennem sport, f.eks.

— fair play

— teamwork

— vedholdenhed

— ansvarlighed

— lederskab

— tolerance

— respekt for andre og

— evnen til at overvinde forhindringer

7. at sportssektoren, sammen med frivilligt arbejde inden for sport, udgør en mærkbar og betydelig økonomisk og social værdi i de nationale økonomier, der har potentiale til at fremme væksten og beskæftigelsesfrekvensen i hele Den Europæiske Union

8. at indsatsen for at fremme udviklingen af frivilligt arbejde inden for sport forfølger målene for det europæiske år for frivilligt arbejde 2011, fortsat opfylder målene for det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse 2010 og bidrager til målene for det europæiske år for aktiv aldring 2012

9. at frivilligt arbejde inden for sport kan virke som en drivkraft for udvikling og fremme af fysisk aktivitet på alle niveauer og dermed forbedre borgernes trivsel og mindske livsstilssygdomme

10. at frivilligt arbejde inden for sport er afgørende som en faktor, der bidrager til borgernes mobilitet gennem opbygning af kompetencer og uddybning af erfaringerne inden for sportsrelaterede aktiviteter i andre medlemsstater samt udvikling af den europæiske identitet og fremme af EU-værdier uden for EU's grænser

11. at frivilligt arbejde inden for sport kan bidrage til at nå de overordnede mål for Europa 2020-strategien ved at øge mobiliteten og gennem aktiviteter, der øger beskæftigelsesegnetheden, forbedrer folkesundheden og fremmer social inklusion, uddannelse og aktiv aldring,

⁽¹⁾ Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 16. maj 2007 om gennemførelsen af de fælles målsætninger for unges frivillige arbejde (EUT C 241 af 20.9.2008, s. 1).

OPFORDRER I DEN FORBINDELSE EU'S MEDLEMSSTATER OG INTERESSENTER I SPORTEN TIL INDEN FOR DERES KOMPETENCEOMRÅDER OG UNDER HENSYNTAGEN TIL SPORTSORGANISATIONERNES UAFHÆNGIGHED

1. at skabe gunstige betingelser for udvikling af frivilligt arbejde inden for sport, navnlig på grundlag af
 - udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne og sportsorganisationerne
 - respekt for sportsorganisationernes uafhængighed, samtidig med at de støttes tilstrækkeligt på medlemsstatsplan
 - behovet for at sikre, at frivillige inden for sport tilbydes den nødvendige uddannelse og får mulighed for sikkert at nyde fordelene ved frivilligt arbejde
2. at bidrage til at fremme et positivt billede af frivillige og frivilligt arbejde inden for sport
3. at betragte frivilligt arbejde inden for sport som et vigtigt redskab til at forbedre kompetencer og færdigheder. Med henblik herpå er det nødvendigt
 - at tage passende skridt til at identificere de kompetencer og færdigheder, der erhverves ved ikkeformel og uformel læring i forbindelse med frivilligt arbejde inden for sport, og undersøge mulighederne for i højere grad at anerkende denne læring i de nationale kvalifikationssystemer under henvisning til den europæiske referenceramme for kvalifikationer
 - at søge konsultationer med sportsbevægelsen og volontørorganisationer, når foranstaltninger forberedes
4. at tilskynde til samarbejde mellem de offentlige myndigheder og sportsorganisationerne på lokalt, nationalt og europæisk plan med henblik på at styrke netværker til løsning af fælles problemer inden for frivilligt arbejde
5. at fremme frivilligt arbejde inden for sport som en form for ikkeformel og uformel læring med henblik på at erhverve nye færdigheder og kompetencer, der sammen med formel uddannelse udgør en del af en dobbeltkarriere for sportsfolk
6. at fremme frivilligt arbejde inden for sport ved f.eks. at gennemføre oplysningskampagner for at øge bevidstheden og fremme en positiv holdning til frivillige
7. at udnytte potentialet hos de frivillige, der deltager i tilrettelæggelsen af sportsbegivenheder, i forbindelse med langsigtede aktiviteter på alle niveauer inden for sport

8. at udnytte den mulige ekstra gevinst ved at indføre en belønningsordning til anerkendelse af de mest innovative volontørprojekter inden for sport,

OPFORDRER EU-MEDLEMSSTATERNE OG EUROPA-KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES KOMPETENCEOMRÅDER OG I HENHOLD TIL NÆRHEDSPRINCIPPET OG UNDER HENSYNTAGEN TIL DERES INSTITUTIONELLE STRUKTUR

1. at tilstræbe at fjerne hindringerne for udviklingen af frivilligt arbejde inden for sport, bl.a. urimelige administrative byrder
2. at undersøge udvikling af sport, der bygger på frivilligt arbejde, i Den Europæiske Union, herunder forskning i sportens økonomiske og sociale betydning
3. at udveksle viden, erfaringer og bedste praksis på området frivilligt arbejde inden for sport
4. at fremme udviklingen af frivilligt arbejde inden for sport i de nationale og europæiske politikker og strategier vedrørende sport, sociale anliggender, uddannelse og beskæftigelse
5. at undersøge mulighederne for, at frivilligt arbejde inden for sport kan bidrage til projekter, der får støtte fra EU-fonde, og udvikle ordninger til passende vurdering af frivilligt arbejde inden for sport
6. i relevant omfang at medtage aspekter vedrørende frivilligt arbejde inden for sport i arbejdet i de forskellige ekspertgrupper, der er nedsat i henhold til EU-arbejdsplanen for sport
7. at fremme udviklingen af frivilligt arbejde inden for sport gennem et tværfagligt samarbejde mellem enheder i den offentlige og den private sektor og civilsamfundsorganisationer på områderne sport, sundhed, kultur, uddannelse, ungdom og social- og arbejdsmarkedspolitik på lokalt, nationalt og europæisk plan,

OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL

1. at lægge særlig vægt på frivilligt arbejde og nonprofitsportsorganisationers mulighed for at få adgang til den nye generation af EU-programmer, med forbehold af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme
2. at identificere succesfaktorer, bedste praksis og områder, hvor der er behov for et tættere samarbejde på EU-plan, herunder bestående hindringer for udviklingen af frivilligt arbejde inden for sport
3. i forbindelse med forslag til ny EU-lovgivning at vurdere deres mulige indvirkning på frivilligt arbejde inden for sport.

Rådets konklusioner om sprogkundskaber med henblik på at øge mobiliteten

(2011/C 372/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM HENVISER TIL

1. konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 15.-16. marts 2002 i Barcelona, som opfordrede til en yderligere indsats til forbedring af beherskelsen af grundlæggende færdigheder, navnlig ved at der i en meget tidlig alder undervises i mindst to fremmedsprog ⁽¹⁾
2. Rådets konklusioner af 19. maj 2006 om den europæiske indikator for sprogkundskaber ⁽²⁾, der på ny bekræftede, at kendskab til fremmedsprog foruden at medvirke til at fremme gensidig forståelse mellem mennesker er en forudsætning for en mobil arbejdsstyrke og bidrager til EU-økonomiens konkurrenceevne
3. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽³⁾, der medtager kommunikation på fremmedsprog som en af de nøglekompetencer, der er nødvendige for personlig tilfredsstillelse, aktivt medborgerskab, social samhørighed og beskæftigelsesegnethed i et videnbaseret samfund
4. Rådets konklusioner af 25. maj 2007 om et sammenhængende sæt indikatorer og benchmarks til overvågning af udviklingen i retning af opfyldelse af Lissabonmålene inden for uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽⁴⁾, som opfordrer Kommissionen til at gå videre med at undersøge mulighederne for at opstille indikatorer vedrørende sprogkundskaber
5. Rådets henstilling af 20. november 2008 om unge volontørers mobilitet i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾, hvori det anbefales, at medlemsstaterne øger bevidstheden om betydningen af interkulturelle kompetencer og sprogindlæring blandt unge for at nedbryde barriererne for deres mobilitet på tværs af grænserne
6. Rådets resolution af 21. november 2008 om en europæisk strategi for flersprogethed ⁽⁶⁾, som opfordrer medlemsstaterne til at fremme flersprogetheden for at styrke den sociale sammenhængskraft, interkulturel dialog og den europæiske opbygning, den europæiske økonomis konkurrenceevne og personers mobilitet og beskæftigelsesegnethed samt til at fremme EU-sprogene i hele verden
7. Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«) ⁽⁷⁾, der som prioriteter for perioden 2009-2011 fastlægger behovet for at sætte borgerne i stand til at kommunikere på to sprog ud over deres modersmål, behovet for at styrke sprogundervisningen, hvor det er relevant, i forbindelse med erhvervs- og efteruddannelse og i voksenundervisningen samt behovet for at give indvandrerne muligheder for at lære værtslandets sprog
8. Rådets og Kommissionens fælles situationsrapport 2010 om gennemførelsen af »arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010« ⁽⁸⁾, hvori det anføres, at det er nødvendigt at fremme nøglekompetencer inden for erhvervsuddannelser og voksenuddannelse, og at der især bør lægges større vægt på kommunikation på et fremmedsprog inden for disse områder
9. Europa 2020-strategien vedtaget af Det Europæiske Råd den 17. juni 2010 ⁽⁹⁾ og dens to flagskibsinitiativer *En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job* ⁽¹⁰⁾, som anerkender sprogkundskabers potentielle bidrag til et mere dynamisk arbejdsmarked, og *Unge på vej* ⁽¹¹⁾, som understreger, at bedre sprogfærdigheder er absolut nødvendige for at gøre mobilitet såvel mulig som umagen værd
10. Rådets henstilling af 28. juni 2011 om flere unge i læringsmobilitet ⁽¹²⁾, som anerkender betydningen af sprogundervisning og erhvervelse af interkulturelle kompetencer på et tidligt trin af uddannelsen ved at tilskynde til seriøs sproglig og kulturel forberedelse af mobiliteten både inden for den almene og den erhvervsfaglige uddannelse,

SOM MINDER OM,

at Det Europæiske Råd på mødet i Barcelona i 2002 fastlagde sprogkundskaber som en væsentlig bestanddel af en konkurrencedygtig vidensøkonomi. Kendskab til fremmedsprog er en ønskelig livsfærdighed for alle EU-borgere og gør dem i stand til at få del i både økonomiske og sociale fordele ved den frie bevægelighed inden for EU

at sikring af den bredest muligt adgang til mobilitet for alle, herunder dårligt stillede grupper, og nedbringelse af de tilbageværende hindringer for mobilitet er et af de strategiske hovedmål for EU's politik på uddannelsesområdet

⁽¹⁾ SN 100/02, s. 19, punkt 44, andet led.⁽²⁾ EUT C 172 af 25.7.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.⁽⁴⁾ EUT C 311 af 21.12.2007, s. 13.⁽⁵⁾ EUT C 319 af 13.12.2008, s. 8.⁽⁶⁾ EUT C 320 af 16.12.2008, s. 1.⁽⁷⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.⁽⁸⁾ EUT C 117 af 6.5.2010, s. 1.⁽⁹⁾ EUCO 13/10.⁽¹⁰⁾ 17066/1/10 REV 1.⁽¹¹⁾ 13729/1/10 REV 1.⁽¹²⁾ EUT C 199 af 7.7.2011, s. 1.

at selv om arbejdskraftens frie bevægelighed på EU's indre marked kan bidrage til at mindske misforholdet mellem arbejdsstyrkens kvalifikationer og arbejdsmarkedets behov, er lærings- og jobmobilitet fortsat alvorligt hæmmet af det begrænsede kendskab til fremmedsprog,

SOM BEKRÆFTER,

at selv om de enkelte medlemsstater stadig har ansvaret for tilrettelæggelsen og indholdet af uddannelsessystemerne, spiller det europæiske samarbejde en nyttig rolle i arbejdet med at identificere de sprogkundskaber, der skal udvikles, og de mest effektive metoder og de bedste betingelser til at opnå dette,

OG SOM PÅ BAGGRUND AF

formandskabets konference *Sprogkundskaber med henblik på jobmæssig og social succes i Europa (Language competences for professional and social success in Europe)*, der blev afholdt i september 2011 i Warszawa, og konferencen mellem EU-ministrene med ansvar for obligatorisk undervisning, der fandt sted i oktober 2011 i Gdansk,

NOTERER SIG

- det arbejde, som medlemsstaterne udfører inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode med støtte fra Kommissionen, med henblik på at styrke det bidrag, som sprogundervisningen kan yde til at øge unges beskæftigelsesegnethed på et arbejdsmarked, hvor kendskab til fremmedsprog kan være en klar fordel
- aktiviteterne inden for virksomhedsplatformen for flersprogethed (Business Platform for Multilingualism), som Kommissionen har oprettet med henblik på at fremme bedre brug af sprogkundskaber som et middel til at styrke konkurrenceevnen for EU's virksomheder, særlig små og mellemstore virksomheder
- resultaterne fra civilsamfundsplatformen for flersprogethed (Civil Society Platform on Multilingualism) med hensyn til at sikre livslange sprog læringsmuligheder for alle med henblik på at forbedre den sociale inklusion af dårligt stillede borgere og fremme den sproglige mangfoldighed og interkulturelle dialog;

SER MED TILFREDSHED PÅ

- Kommissionens rapport om gennemførelsen af Rådets resolution af 21. november 2008 om en europæisk strategi for flersprogethed, der beskriver initiativerne og fremskridtene inden for fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed
- ajourføringen i 2011 af *Inventory of Community actions in the field of multilingualism*, der kortlægger de aktiviteter, som Kommissionens forskellige tjenestegrene har gennemført

på dette område i de seneste tre år, og som kraftigt understreger, at flersprogethedspolitik forbedrer EU-borgernes beskæftigelsesegnethed og EU-virksomhedernes konkurrenceevne

- offentliggørelsen af politikhåndbogen *Language learning at pre-primary school level — making it efficient and sustainable*, som udgør et fremskridt med hensyn til at øge bevidstheden om betydningen af sprogundervisning fra en meget ung alder
- offentliggørelsen af rapporten *Providing communication skills for the labour market* som resultat af det arbejde, som den tematiske arbejdsgruppe »Languages for jobs« har udført inden for rammerne af ET 2020,

ER ENIGT OM,

1. at læringsmobilitet — dvs. tværnational mobilitet med henblik på at erhverve ny viden og nye kvalifikationer og kompetencer — er en af de vigtigste måder, hvorpå borgere kan forbedre deres beskæftigelsesegnethed, styrke deres interkulturelle bevidsthed, kreativitet og personlige udvikling og deltage aktivt i samfundet
2. at god beherskelse af fremmedsprog er en nøglekompetence, der er afgørende for at kunne begå sig i den moderne verden og på arbejdsmarkedet. Flersprogethed er ikke kun en del af den europæiske arv, men også en chance for at udvikle et samfund, som er åbent, respektfuldt over for kulturel mangfoldighed og rede til at samarbejde
3. at opretholdelse og udvikling — under hensyntagen til de disponible ressourcer — af de europæiske redskaber og programmer til støtte for sprogindlæring i både formelle og ikkeformelle uddannelsessammenhænge spiller en nyttig rolle med henblik på at forbedre lærings- og jobmobiliteten
4. at mens generelle sprogprogrammer bidrager til at udvikle de grundlæggende kommunikationskompetencer til daglig brug, kan metoder som f.eks. indholds- og sprogintegreret læring både i den almene og den erhvervsrettede uddannelse være særligt effektive med henblik på at øge arbejdstagernes mobilitet og beskæftigelsesegnethed
5. at for at fremme indholds- og sprogintegreret læring bør alle lærere og undervisere, især inden for erhvervsrettet uddannelse, tilskyndes til at erhverve gode sprogkundskaber og bør have adgang til undervisningsressourcer af høj kvalitet
6. at når det er muligt og relevant, bør der tilbydes et bredt udvalg af sprog, herunder mindre udbredte sprog og nabolandenes sprog, på alle uddannelsesniveauer i et livslangt læringsperspektiv, og mere information om og vejledning i disse sprog bør stilles til rådighed af de relevante sprog- og kulturinstitutioner

7. at udvikling af sprogkundskaber blandt personer, navnlig børn, med en svag socioøkonomisk baggrund, med indvandrer- eller romabaggrund eller blandt personer med særlige uddannelsesbehov kan bidrage til at sikre bedre social inklusion og fremtidig faglig udvikling

8. at sprogindlæring og -undervisning af høj kvalitet — f.eks. i et specialiseret jobrelateret sprog — er afgørende for internationaliseringen af de højere uddannelsesinstitutioner og for forbedring af nyuddannedes beskæftigelsesegnethed

9. at foranstaltninger til sprogindlæring gennem hele livet, herunder i alderdommen, også er vigtige i betragtning af de nuværende demografiske tendenser og behovet for at sikre lige muligheder for den stigende andel af ældre EU-borgere,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

1. at øge bestræbelserne på at nå Barcelonamålet, eksempelvis ved at udvide omfanget af og forbedre kvaliteten og relevansen af sprogundervisningen i den almene uddannelse, erhvervsuddannelser og videregående uddannelser og i forbindelse med livslang læring

2. at anerkende vigtigheden af at evaluere resultaterne inden for sprogundervisning og -indlæring som et vigtigt aspekt af kvalitetssikringsprocessen

3. at forbedre den indledende uddannelse og efteruddannelsen af sproglærere og den sproglaterede uddannelse af andre lærere samt øge og lette mobiliteten for dem ved så vidt muligt at fjerne de administrative hindringer

4. at tilskynde til innovative former for europæisk samarbejde, eksperimenteren og nye tilgange til sprogundervisning og -indlæring, f.eks. indholds- og sprogintegreret læring (herunder i tosprogede skoler), muligheder for mobilitet med henblik på sproglig fordybelse og eventuelt større anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier i kreative sprogindlæringsmiljøer

5. at udvide — når det er muligt og relevant — udvalget af de sprog, der tilbydes undervisning i, fremme undervisning i mindre udbredte sprog og (navnlig i grænseregioner) nabolandenes sprog for at lette de kulturelle, sociale og økonomiske kontakter

6. at overveje at medtage en kulturel dimension i sprogundervisningen, hvor dette er relevant, som en vigtig bestanddel med henblik på fremtidig lærings- og jobmobilitet

7. at fremme foranstaltninger til at bistå både børn og voksne med indvandrer- eller romabaggrund med at lære det eller de officielle sprog i værtslandet og eventuelt undervisningssproget; i tillæg hertil at overveje mulighederne for, at børn med en sådan baggrund kan bevare og forbedre deres modersmål

8. at undersøge, hvordan modersmålskompetencer hos børn eller voksne med indvandrerbaggrund kan anerkendes og valideres

9. at tilskynde skoler og erhvervsrettede og uddannelsesinstitutioner for videregående uddannelser til at anvende integrerede tilgange til sprogundervisning og -indlæring

10. at fremme dialogen mellem uddannelsessektoren og erhvervslivet ved at tage bedre hensyn til arbejdsmarkedets sproglige behov, ved at tilbyde elever og studerende regelmæssig vejledning gennem hele deres uddannelsesforløb og ved at støtte sprogindlæring på arbejdspladsen

11. at undersøge mulighederne for offentlig-private partnerskaber, der sigter mod at sikre sprogfærdigheder, som egner sig til arbejdsmarkedet, navnlig som et middel til at forberede mobilitet og praktikophold i udlandet

12. at tilskynde til fremme af sprogindlæringsinitiativer og sprogindlæringsfremmende miljøer,

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

1. at støtte medlemsstaternes indsats inden for sprogundervisning og -indlæring gennem optimal udnyttelse af EU-programmer og EU-redskaber på uddannelsesområdet

2. at udvide det arbejde vedrørende sprogpolitik, der blev indledt i den første arbejdsplan af ET 2020 i den tematiske gruppe vedrørende tidlig fremmedsprogtilegnelse, til at omfatte andre uddannelsesniveauer (primærtrinnet, sekundærtrinnet osv.), men samtidig også med særlig henblik på den erhvervsrettede uddannelse og voksenuddannelsen

3. at overveje at forelægge et forslag til et muligt benchmark for sprogkundskaber, der benytter resultaterne af den europæiske undersøgelse af sprogkundskaber, som skal offentliggøres i 2012, for at fremme en løbende forbedring af sproguddannelsen

4. at iværksætte og formidle studier og undersøgelser af sprogindlæringsmetoder og -redskaber i hele EU under hensyntagen til kvalitative aspekter, idet ekstra administrative byrder og omkostninger undgås, og gøre resultaterne tilgængelige for undervisere og nationale beslutningstagere

5. at støtte og lette udvekslingen af oplysninger om tilgængelige sprog læringsressourcer samt tilskynde medlemsstaterne til at gøre praktisk brug af de retningslinjer og redskaber, der er udviklet inden for EU-sprogpolitikken
6. fortsat at støtte virksomhedsplatformen for flersprogethed og lignende initiativer fra interessenter;

OG OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL

1. at støtte mobilitet med henblik på sprogindlæring for at hjælpe de lærende med at overvinde de indledende sproglige barrierer og motivere dem til at tilegne sig kundskaber i mindst to fremmedsprog
2. at udveksle erfaring og bedste praksis med henblik på at forbedre effektiviteten af sproguddannelsen ved at udstyre de unge med en passende blanding af sprogkundskaber og med evnen til at fortsat at tilegne sig nye færdigheder i overensstemmelse med fremtidige behov og interesser ved at fremme sprog gennem eksisterende og fremtidige platforme og netværk for lærere og undervisere
3. at fremhæve behovet for et specifikt sprogindhold til erhvervsmæssige formål, navnlig inden for erhvervsrettede og videregående uddannelser, som et middel til at øge mobiliteten og beskæftigelsesegnetheden
4. at videreudvikle redskaber — under hensyntagen til forhåndenværende ressourcer og med færrest mulige administrative byrder til følge — til overvågning af fremskridtene inden for sprogindlæring ved at indsamle både kvantitative og kvalitative oplysninger med henblik på at fastlægge den mest effektive praksis og de områder, hvor der er brug for forbedring
5. at undersøge — under hensyntagen til eksisterende god praksis — hvordan anerkendelsen og valideringen af de sprogkundskaber, der er erhvervet i ikkeformel og uformel uddannelse, kan forbedres

6. at overveje brugen af Europarådets fælles europæiske referenceramme for sprog med henblik på

— at fremme tættere forbindelser mellem den fælles europæiske referenceramme for sprog og de nationale referencerammer og den europæiske referenceramme for kvalifikationer

— at udvide mulighederne for certificeringen af de sprogkundskaber, som elever og studerende har tilegnet sig ved afslutningen af den obligatoriske undervisning og i den videregående uddannelse

7. at skabe en forbindelse mellem kvalifikationer inden for den erhvervsrettede uddannelse, som omfatter sprogfærdigheder og den fælles europæiske referenceramme for sprog, idet der gøres god brug af alle de relevante europæiske institutioners og interessenters ressourcer og erfaringer, særlig Europarådets og dets europæiske center for moderne sprog
8. at fortsætte med at yde støtte gennem EU's uddannelses- og ungdomsprogrammer til samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner og til udvekslingsprogrammer for elever og studerende, herunder dem, der er i erhvervsrettet uddannelse, med henblik på at hjælpe dem med at forbedre deres sprogkundskaber
9. i påkommende tilfælde både på nationalt plan og gennem europæisk samarbejde at støtte udvikling af undervisnings- og læringsmaterialer for mindre underviste sprog
10. med forbehold af de kommende forhandlinger at overveje at give sprogindlæring høj prioritet i den næste generation af EU-uddannelsesprogrammer.

Rådets konklusioner om et benchmark for læringsmobilitet

(2011/C 372/08)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM HENVISER TIL

- Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 14. december 2000, om en aktionsplan for mobilitet ⁽¹⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 10. juli 2001 om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervslærere ⁽²⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet ⁽³⁾
- Rådets konklusioner af 25. maj 2007 om et sammenhængende sæt indikatorer og benchmarks til overvågning af udviklingen i retning af opfyldelse af Lissabonmålene inden for uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽⁴⁾
- Rådets henstilling af 20. november 2008 om unge volontørers mobilitet i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾
- Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. november 2008, om unges mobilitet ⁽⁶⁾
- Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«) ⁽⁷⁾
- Rådets resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) ⁽⁸⁾
- Rådets konklusioner af 16. marts 2010 om Europa 2020 ⁽⁹⁾

- Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 18. november 2010 om prioriteterne inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsrettet uddannelse for perioden 2011-2020 ⁽¹⁰⁾
- Rådets konklusioner af 19. november 2010 om *unge på vej*-initiativet — en integreret tilgang til at tackle de udfordringer, som de unge står over for ⁽¹¹⁾
- Rådets konklusioner af 14. februar 2011 om uddannelsens rolle i forbindelse med gennemførelse af *Europa 2020*-strategien ⁽¹²⁾
- Rådets henstilling af 28. juni 2011 — *Unge på vej* — flere unge i læringsmobilitet ⁽¹³⁾
- Rådets konklusioner af 28. november 2011 om den østlige dimension af ungdomsdeltagelse og ungdomsmobilitet
- rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 7. juli 2011: Midtvejsevaluering af programmet for livslang læring ⁽¹⁴⁾,

OG SOM PÅ BAGGRUND AF

resultatet af formandskabets konference om læringsmobilitet, der blev afholdt i Sopot den 17.-19. oktober 2011

MINDER OM,

at læringsmobilitet efter manges mening bidrager til at øge unges beskæftigelsesegnethed gennem erhvervelse af nøglefærdigheder og -kompetencer, herunder navnlig sproglige kompetencer og tværkulturel forståelse, men også sociale færdigheder og medborgerkompetencer, iværksætterkultur, problemløsnings-evner og kreativitet i almindelighed. Ud over at give værdifuld erfaring for de berørte personer kan læringsmobilitet hjælpe med til at forbedre den overordnede uddannelseskvalitet, især gennem tættere samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner. Endvidere kan det være med til at styrke en følelse af europæisk identitet og medborgerskab.

⁽¹⁾ EFT C 371 af 23.12.2000, s. 4.⁽²⁾ EFT L 215 af 9.8.2001, s. 30.⁽³⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 5.⁽⁴⁾ EUT C 311 af 21.12.2007, s. 13.⁽⁵⁾ EUT C 319 af 13.12.2008, s. 8.⁽⁶⁾ EUT C 320 af 16.12.2008, s. 6.⁽⁷⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.⁽⁸⁾ EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.⁽⁹⁾ 7586/10.⁽¹⁰⁾ EUT C 324 af 1.12.2010, s. 5.⁽¹¹⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 9.⁽¹²⁾ EUT C 70 af 4.3.2011, s. 1.⁽¹³⁾ EUT C 199 af 7.7.2011, s. 1.⁽¹⁴⁾ 12668/11.

Derfor er sikring af den bredest mulige adgang til mobilitet for alle, herunder dårligt stillede grupper, og nedbringelse af de tilbageværende hindringer for mobilitet et af de strategiske hovedmål for EU's politik på uddannelsesområdet.

NOTERER SIG

- Rådets opfordring til Kommissionen i henhold til henstillingen fra 2006 om et europæisk kvalitetscharter for mobilitet for i tæt samarbejde med de relevante myndigheder at forbedre eller udvikle kønsspecifikke statistiske data om mobilitet i uddannelsesøjemed ⁽¹⁵⁾
- rapporten fra Ekspertforummet på Højt Plan vedrørende mobilitet fra juni 2008 med forslaget om, at læringsmobilitet bør være muligt for alle unge i Europa
- målet om læringsmobilitet inden for videregående uddannelse, der blev opstillet under Bolognaprocessen i Leuven/Louvain-la-Neuve i april 2009
- Kommissionens grønbog fra juli 2009 om flere unge i læringsmobilitet ⁽¹⁶⁾
- Bruggekommunikéet fra december 2010 og konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om prioriteterne inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsrettet uddannelse for perioden 2011-2020 ⁽¹⁷⁾, som fastlægger, at de erhvervsrettede uddannelsessystemer i EU bør give væsentligt flere muligheder for transnational mobilitet inden 2020
- Kommissionens arbejdsrapport af 24. maj 2011 om udvikling af benchmarks for uddannelse med henblik på beskæftigelsesegnethed og om læringsmobilitet ⁽¹⁸⁾
- Rådets konklusioner af 28.-29. november 2011 om sproglige kompetencer til at øge mobiliteten.

ANERKENDER,

- at læringsmobilitet både bidrager til unges personlige og faglige udvikling og forbedrer beskæftigelsesegnethed og konkurrenceevne, hvilket ikke kun EU-programmer på uddannelses- og ungdomsområdet, men også en række kvalitative internationale undersøgelser om læringsmobilitet har dokumenteret

- at et europæisk benchmark ⁽¹⁹⁾ for læringsmobilitet ledsaget af relevante indikatorer ⁽²⁰⁾ kan være med til at opmuntre og overvåge fremskridtene i medlemsstaterne hen imod det allerede vedtagne ⁽²¹⁾ mål om øget mobilitet samt udpege eksempler på god praksis og støtte udviklingen af peerlæringsinitiativer

- at dataindsamling til at måle fremskridt i forhold til det europæiske benchmark for læringsmobilitet bør gennemføres inden for rammerne af de disponible ressourcer
- at for at tage hensyn til forskellige pædagogiske miljøer bør et sådant benchmark skelne mellem to hovedområder: videregående uddannelse og erhvervsrettet grunduddannelse
- at det er også vigtigt, at benchmarket ledsages af en indikator, der dækker enhver form for læringsmobilitet vedrørende unge, herunder mobilitet, der finder sted i formelle og uformelle sammenhænge

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

under hensyn til de forskellige situationer i de enkelte medlemsstater

- 1) under iagttagelse af bestemmelserne i Rådets henstilling af 28. juni 2011 om fremme af unge i læringsmobilitet at vedtage foranstaltninger på både nationalt og europæisk plan, der skal øge læringsmobiliteten med henblik på at opnå det europæiske benchmark, der kort beskrives i bilaget
- 2) på grundlag af de tilgængelige kilder og værktøjer og med færrest mulige administrative byrder og omkostninger at forbedre indsamlingen af data om læringsmobilitet inden for alle cyklusser af videregående uddannelse, erhvervsrettet grunduddannelse og ungdomslæringsmobilitet i almindelighed med henblik på at måle fremskridtene i forhold til det europæiske benchmark og indikatoren, der kort beskrives i bilaget
- 3) at fremme gennemførelsen og anvendelsen af EU-programmer og -værktøjer, der er beregnet til at understøtte læringsmobilitet og livslang læring, herunder Europass, Youthpass, EQF, ECTS og ECVET

⁽¹⁹⁾ Som bemærket i strategirammen fra 2009 for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet er dette et referenceniveau for europæiske gennemsnitsresultater, som ikke skal betragtes som et konkret mål, som hvert land skal nå, men snarere som et kollektivt mål, som medlemsstaterne opfordres til at bidrage til at opnå (EUT C 119 af 28.5.2009, s. 7).

⁽²⁰⁾ Fastsat inden for rammerne af det europæiske statistiske system.

⁽²¹⁾ Jf. Rådets konklusioner fra november 2008 om unges mobilitet, se fodnote 6.

⁽¹⁵⁾ Se fodnote 3.

⁽¹⁶⁾ KOM(2009) 329 endelig.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 10.

⁽¹⁸⁾ 10697/11 — SEK(2011) 670 endelig.

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

- 1) at arbejde sammen med og støtte medlemsstaterne, især med hjælp fra Eurostat, med hensyn til at forbedre tilgængeligheden af relevante indikatorer og statistikker i perioden frem til 2020. I den forbindelse bør de tilgængelige statistiske data og husstandsundersøgelser anvendes optimalt for at begrænse de administrative byrder og omkostninger mest muligt
- 2) navnlig gennem regelmæssige fremskridtsrapporter at undersøge, i hvilken udstrækning de mobilitetsmålsætninger, der blev opstillet under »ET 2020«-rammerne, opfyldes
- 3) at rapportere tilbage til Rådet inden udgangen af 2015, så det europæiske benchmark om læringsmobilitet kan evalueres og eventuelt tages op til revision som beskrevet i bilaget

OG HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE MED STØTTE FRA KOMMISSIONEN

- 1) at overvåge fremskridt og resultater inden for grænseoverskridende læringsmobilitet på både nationalt og europæisk plan, herunder via indsamling af kvalitative oplysninger om eksempler på god praksis som grundlag for evidensbaseret politikudformning
- 2) for så vidt angår læringsmobilitet inden for videregående uddannelse: under hensyn til de disponible ressourcer og i

tæt samspil med Bolognaprocessen at forbedre indsamlingen af data om studerende og mobilitet (herunder meriters og graders mobilitet) i alle cyklusser fra administrative og andre kilder, navnlig på dimissionstidspunktet, for at måle fremskridt i forhold til det i bilaget skitserede mobilitetsbenchmark (afsnit I-1 i bilaget)

- 3) for så vidt angår læringsmobilitet inden for erhvervsrettet grunduddannelse: at anvende tilgængelige husstandsundersøgelser optimalt for at indsamle den type data om læringsmobilitet, der er nødvendig for det i bilaget skitserede benchmark (afsnit I-2 i bilaget)
- 4) for så vidt angår ungdomslæringsmobilitet generelt: at anvende tilgængelige husstandsundersøgelser optimalt med henblik på at indsamle de nødvendige data til at udvikle en indikator for den samlede formelle og ikke-formelle læringsmobilitet med særsomt angivelse af ikke-formel mobilitet med henblik på at supplere EU-indikatorerne på ungdomsområdet ⁽²²⁾ og eventuelt udvide læringsmobilitetsbenchmarket til også at omfatte unges mobilitet generelt på et senere tidspunkt (afsnit II i bilaget)
- 5) at undersøge muligheden for at anvende de tilgængelige undersøgelser om lærere på alle uddannelsesniveauer med henblik på at udvikle indikatorer for læreres mobilitet og eventuelt udvide læringsmobilitetsbenchmarket til også at omfatte lærermobilitet ⁽²³⁾ på et senere tidspunkt.

⁽²²⁾ 8320/11 — SEK(2011) 401 endelig.

⁽²³⁾ Som bemærket i strategirammen fra 2009 for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet, se fodnote 7.

BILAG

EN REFERENCEVÆRDI FOR EUROPÆISKE GENNEMSNITSRESULTATER

(»europæisk benchmark«)

INDEN FOR LÆRINGSMOBILITET

For at overvåge udviklingen og identificere udfordringerne samt bidrage til evidensbaseret politikudformning vedtog medlemsstaterne i 2009, at referenceværdier for europæiske gennemsnitsresultater (»europæiske benchmarks«) bør understøtte de mål, der er skitseret i Rådets konklusioner, som de vedtog den 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ⁽¹⁾. Der blev på daværende tidspunkt opnået enighed om fem europæiske benchmarks, og Kommissionen blev anmodet om at fremlægge forslag om yderligere benchmarks, herunder et for læringsmobilitet.

Efter at have gennemgået forslagene i Kommissionens arbejdsrapport af 24. maj 2011 ⁽²⁾ er medlemsstaterne nu også enige om følgende benchmark for læringsmobilitet, som skelner mellem to hovedområder — videregående uddannelse og erhvervsrettet grunduddannelse.

Det nedenfor skitserede europæiske benchmark for læringsmobilitet supplerer dem, der allerede blev vedtaget i maj 2009. De bør som sådan kun bygge på sammenlignelige data og tage hensyn til de forskellige situationer i de enkelte medlemsstater. De skal ikke anses for at være konkrete mål, som de enkelte lande skal nå inden 2020. Medlemsstaterne opfordres i stedet til på grundlag af nationale prioriteter og under hensyn til de ændrede økonomiske forhold at overveje, hvordan og i hvilket omfang de kan bidrage til kollektivt at nå det europæiske benchmark på de områder, der er skitseret nedenfor, gennem nationale foranstaltninger.

Ud over dette bør der udvikles en indikator for ungdomslæringsmobilitet generelt inden for rammerne af såvel formel som ikke-formel læring med henblik på en eventuel udvidelse af læringsmobilitetsbenchmarket til på et senere tidspunkt også at omfatte alle former for ungdomslæringsmobilitet.

Læringsmobilitet defineres som fysisk mobilitet og tager mobilitet på verdensplan i betragtning.

I. BENCHMARK FOR LÆRINGSMOBILITET

1. *Læringsmobilitet inden for videregående uddannelse*

Med henblik på at få flere studerende inden for videregående uddannelse til at deltage i læringsmobilitet:

Inden 2020 bør mindst 20 % af personer, der har bestået en videregående uddannelse, have gennemført et studie- eller praktikophold (herunder udstationeringer) i udlandet svarende til mindst 15 ECTS-meritter eller en varighed på mindst tre måneder.

Kortere perioder kan tages i betragtning ved måling af nationale mobilitetsniveauer, forudsat at disse er anerkendt af den enkelte medlemsstat inden for rammerne af en kvalitetsmobilitetsordning, og at de registreres særskilt.

For at sikre kvalitet og konvergens med Bologna-processen opfordres medlemsstaterne og Kommissionen til at arbejde med de relevante Bolognafora med henblik på at etablere harmoniserede tærskler for antallet af ECTS-meritter og minimumsstudievarighed.

Medlemsstaterne opfordres til at sikre fuld anerkendelse af studieperioder i udlandet.

2. *Læringsmobilitet inden for erhvervsrettet grunduddannelse (I-VET)*

Med henblik på at få flere studerende inden for erhvervsrettet grunduddannelse til at deltage i læringsmobilitet:

Inden 2020 bør et EU-gennemsnit på mindst 6 % af de 18-34-årige med en erhvervsrettet grunduddannelse have gennemført et studie- eller praktikophold (herunder udstationeringer) i udlandet med en varighed på mindst to uger ⁽³⁾ eller mindre, hvis det er dokumenteret af Europass.

⁽¹⁾ Se fodnote 7.

⁽²⁾ 10697/11.

⁽³⁾ = 10 arbejdsdage.

For at sikre kvalitet opfordres medlemsstaterne til at anvende relevante redskaber såsom Europass og ECVET- og EQAVET-systemerne.

Benchmarket — herunder dets definition og målniveau — bør om nødvendigt evalueres/tages op til revision inden udgangen af 2015.

II. INDIKATOR FOR UNGDOMSLÆRINGSMOBILITET GENERELT

Dette er en global læringsmobilitetsindikator, som gør det muligt at registrere enhver form læringserfaring i udlandet for unge. Den dækker læringsmobilitet uanset varighed og niveau inden for de formelle uddannelsessystemer samt læringsmobilitet i ikke-formelle sammenhænge, herunder ungdomsudvekslinger og frivillige aktiviteter.

Rådets konklusioner om moderniseringen af videregående uddannelser

(2011/C 372/09)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

1. Videregående uddannelsessystemer spiller en afgørende rolle i skabelsen af viden, der underbygger menneskelig og samfundsmæssig udvikling og fremme af aktivt medborgerskab.
2. Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der blev vedtaget i juni 2010 ⁽¹⁾, fastsætter det specifikke mål at forbedre uddannelsesniveauerne, navnlig ved at øge andelen af unge, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse, til mindst 40 % inden 2020.
3. Med Bolognaerklæringen af 19. juni 1999 blev der iværksat en mellemstatslig proces med henblik på at skabe et europæisk område for videregående uddannelse, hvilket støttes aktivt af Den Europæiske Union, og ministrene for videregående uddannelse fra de deltagende lande, der mødtes i Leuven og Louvain-la-Neuve den 28.-29. april 2009, opfordrede de højere uddannelsesinstitutioner ⁽²⁾ til yderligere at modernisere deres aktiviteter i perioden frem til 2020.
4. Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 fastsatte betingelserne og reglerne for tredjelandsstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste ⁽³⁾.
5. Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 fastsatte betingelserne for indrejse i medlemsstaterne for forskere, som er tredjelandsstatsborgere, for en periode på over tre måneder med henblik på at gennemføre et forskningsprojekt inden for rammerne af en værtaftale med en forskningsorganisation ⁽⁴⁾.
6. Rådets resolution af 23. november 2007 om modernisering af universiteterne med henblik på Europas konkurrenceevne i en global vidensøkonomi ⁽⁵⁾ opfordrede medlemsstaterne til at fremme internationaliseringen af de højere uddannelsesinstitutioner ved at tilskynde til kvalitetssikring ved hjælp af uafhængig evaluering og peerevaluering af universiteter, fremme mobilitet, fremme anvendelsen af fælles og dobbelte grader og fremme anerkendelsen af kvalifikationer og studieperioder.
7. I Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ⁽⁶⁾ hedder det, at for at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at modernisere de videregående uddannelser og udvikle et europæisk område for videregående uddannelse bør der også tilstræbes tæt synergi med Bolognaprocessen, især med hensyn til instrumenter for kvalitets-sikring, anerkendelse, mobilitet og gennemsigtighed.
8. Konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 26. november 2009 om udvikling af uddannelsessystemernes rolle i en fuldt fungerende videntrekant ⁽⁷⁾ pegede på behovet for yderligere at reformere universiteternes styrings- og finansieringsstrukturer med henblik på større uafhængighed og ansvarlighed for at fremme en mere diversificeret indtægtsstrøm og et mere effektivt samarbejde med erhvervslivet og ruste universiteterne til at deltage i videntrekanten på globalt plan.
9. Rådets konklusioner af 11. maj 2010 om internationalisering af højere uddannelse ⁽⁸⁾ henstillede til Kommissionen at udvikle en international strategi for højere uddannelse på EU-plan, der tager sigte på at forbedre sammenhængen og komplementariteten mellem eksisterende internationale samarbejdsinitiativer både på EU-plan og nationalt, og som fortsat vil fremme den europæiske højere uddannelses, forsknings og innovations tiltrækningskraft for så vidt angår EU's eksterne aktiviteter.
10. Rådets konklusioner af 7. juni 2010 om nye kvalifikationer til nye job: vejen frem ⁽⁹⁾ understregede behovet for at fremme inklusiv vækst og hjælpe folk i alle aldre til at foregribe og håndtere forandringer ved at udstyre dem med de rette kvalifikationer og kompetencer.
11. Rådets konklusioner af 19. november 2010 om unge på vej-initiativet ⁽¹⁰⁾ opfordrede til bestræbelser på at forbedre kvaliteten og tiltrækningskraften af uddannelse på alle niveauer, navnlig inden for videregående uddannelser.

⁽¹⁾ EUCO 13/10.⁽²⁾ For at tage hensyn til den sproglige mangfoldighed og nationale traditioner og praksis bruges udtrykket til at omfatte alle videregående uddannelsesinstitutioner, herunder universiteter, universiteter for anvendt videnskab, teknologiske institutter, »grandes écoles«, handelshøjskoler, ingeniørskoler, IUT (universitetsinstitutter for teknologi), højere læreanstalter, faghøjskoler, polytekniske læreanstalter, akademier mv.⁽³⁾ EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12-18.⁽⁴⁾ EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15-22.⁽⁵⁾ 16096/1/07 REV 1.⁽⁶⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2-10.⁽⁷⁾ EUT C 302 af 12.12.2009, s. 3-5.⁽⁸⁾ EUT C 135 af 26.5.2010, s. 12-14.⁽⁹⁾ 10841/10.⁽¹⁰⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 9-11.

12. Rådets konklusioner af 26. november 2010 om innovation i EU for Europa ⁽¹⁾ understregede betydningen af at prioritere investering i uddannelse og forskning og af at udnytte Europas intellektuelle kapital fuldt ud for at sikre langsigtet konkurrenceevne og vækst.
13. Konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 4. februar 2011 efterlyste gennemførelse af en strategisk og integreret tilgang, der kan sætte skub i innovation og udnytte Europas intellektuelle kapital fuldt ud til gavn for borgere, virksomheder — navnlig SMV'er — og forskere ⁽²⁾.
14. Rådets konklusioner af 14. februar 2011 om uddannelsens rolle i forbindelse med gennemførelse af Europa 2020-strategien ⁽³⁾ understregede, at højere uddannelsesinstitutioner bør forsøge at forbedre kvaliteten og relevansen af de uddannelser, de tilbyder, med henblik på at få et bredere udsnit af borgerne til at tilmelde sig videregående uddannelse, og at et øget samarbejde mellem højere læreanstalter, forskningsinstitutter og virksomheder bør fremmes for at styrke videntrekanten som grundlag for en mere innovativ og kreativ økonomi.
15. Rådets konklusioner af 19. maj 2011 om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 ⁽⁴⁾ opfordrede medlemsstaterne til at fastsætte eller fortsætte med at arbejde hen imod deres mål, der kunne fokusere på at sikre lige adgang i praksis til adgang til kvalitetsuddannelse, herunder videregående uddannelse.
16. Rådets konklusioner af 31. maj 2011 om udviklingen af det europæiske forskningsrum (EFR) gennem EFR-relaterede grupper ⁽⁵⁾ noterede sig, at de betydelige fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af EFR, bør føre til en fortsættelse af den omfattende og strategiske tilgang med henblik på at udnytte Europas intellektuelle kapital fuldt ud.
17. I Rådets henstilling af 28. juni 2011 — *Unge på vej* — flere unge i læringsmobilitet ⁽⁶⁾ hedder det, at læringsmobilitet kan gøre uddannelsessystemerne og -institutionerne mere åbne, mere europæiske og internationale, give bedre adgang hertil og gøre dem mere effektive. Læringsmobilitet kan ligeledes styrke Europas konkurrenceevne ved at medvirke til opbygning af et videnintensivt samfund.
18. Rådets konklusioner af 28. november 2011 om en standard for læringsmobilitet søger at øge læringsmobiliteten hos studerende på videregående uddannelser og fastsætte

kvantitative og kvalitative tærskler for måling af perioder med studie- eller praktikophold i udlandet i forbindelse med videregående uddannelser.

19. Den Europæiske Union har en lang tradition for samarbejde med tredjelande på grundlag af en række politikker og instrumenter, hvor højere uddannelse spiller en stadig større rolle. Samarbejde inden for højere uddannelse har også en fremtrædende plads inden for de multilaterale samarbejdsrammer som f.eks. det østlige partnerskab, Middelhavsunionen eller den nordlige dimension og med det vestlige Balkan,

SOM HENVISER TIL

1. den første EFR-ministerkonference om Intellektuel kapital — kreativ virkning, der blev afholdt i Sopot den 20. juli 2011, og som fremhævede den rolle, som universiteterne spiller i en globaliseret verden som afgørende kilder til viden og innovativ tænkning, især med hensyn til strategiske forskningsområder med fokus på nutidige udfordringer
2. formandskabets konference om Moderniseringen af videregående uddannelser, der blev afholdt i Sopot den 24.-25. oktober 2011, og som understregede behovet for at modernisere de videregående uddannelser, især i lyset af de nutidige udfordringer såsom den globale konkurrence og demografiske tendenser,

SER MED TILFREDSHED PÅ

meddelelsen af 20. september 2011 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — *Fremme af vækst og beskæftigelse — en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser* ⁽⁷⁾,

ANERKENDER FØLGENDE:

1. videregående uddannelser (herunder videregående erhvervsuddannelser) spiller under de nuværende økonomiske omstændigheder — i kraft af deres forbindelse til forskning og innovation — en afgørende rolle for tilvejebringelse af højt uddannet arbejdskraft og fremme af forskning på væsentlige områder i bestræbelserne på at skabe beskæftigelse, økonomisk vækst og velstand
2. akademikeres kvalifikationer opfylder ikke altid arbejdsmarkedets og samfundet behov. Offentlige og private arbejdsgivere beretter i stigende grad om et misforhold mellem udbud og efterspørgsel og om vanskeligheder med at finde de rigtige mennesker til vidensøkonomiens skiftende behov

⁽¹⁾ 17165/10.

⁽²⁾ EUCO 2/11, s. 6, punkt 16.

⁽³⁾ EUT C 70 af 4.3.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ 10658/11.

⁽⁵⁾ 11032/11.

⁽⁶⁾ EUT C 199 af 7.7.2011, s. 1-5.

⁽⁷⁾ 14198/11 + ADD 1.

3. Europa har behov for langt flere uddannede forskere samt forskere med erfaringer uden for den akademiske verden, herunder fra den private sektor, for at gøre de europæiske økonomier mere forskningsintensive og dermed fremme innovation og konkurrenceevne
 4. øget deltagelse i videregående uddannelser kræver øget opmærksomhed på udfordringerne hvad angår kvalitet og mangfoldighed
 5. de europæiske højere uddannelsesinstitutioners styrke består i deres mangfoldighed, i relevant, bæredygtig uddannelse og forskning af høj kvalitet og i forbindelsen mellem institutionel autonomi, ansvarlighed over for alle interesserede parter og en evne til at tilpasse sig til nye forhold. Ud over deres traditionelle uddannelses- og forskningsopgaver er en tredje opgave, der består i at skabe forbindelse mellem institutionerne og erhvervslivet, herunder på regionalt plan, og som omfatter socialt ansvar, af stigende betydning
 6. det potentiale, de højere uddannelsesinstitutioner i Europa har til at spille en rolle i samfundet og bidrage til Europas velstand, udnyttes imidlertid endnu ikke fuldt ud: Europa sakker agterud i den globale konkurrence om viden og talent, mens de nye vækstøkonomier i stigende grad øger deres investeringer i videregående uddannelse
 7. samtidig søger de højere uddannelsesinstitutioner for ofte at konkurrere på alt for mange områder, mens kun få af dem udmærker sig på specifikke områder, hvor den globale konkurrence er stærk
 8. højere uddannelsesinstitutioner skal derfor fortsætte de interne reformer på grundlag af valget af institutionelle opgaver i tilknytning til de former for intellektuel kapital, de repræsenterer, og deres muligheder for at definere sig selv i forhold til andre nationale institutioner
 9. institutionel autonomi er nødvendig for at fremme institutionel mangfoldighed i de nationale videregående uddannelsessystemer: Der er behov for at diversificere de institutionelle roller og opgaver for at fremme ekspertisen i de højere uddannelsesinstitutioner,
- ER ENIGT OM FØLGENDE:
1. hovedansvaret for at gennemføre og støtte reformer inden for de videregående uddannelser ligger fortsat hos medlemsstaterne og uddannelsesinstitutionerne selv. Men Bologna-processen og den deraf følgende udvikling af det europæiske område for videregående uddannelse, EU's dagsorden for moderniseringen af de videregående uddannelsessystemer og etableringen af det europæiske forskningsrum viser, at de udfordringer og politiske svar, der kræves, går på tværs af de nationale grænser, og at europæisk samarbejde kan yde et værdifuldt bidrag med hensyn til finansieringsstøtte, dokumentationsbaserede politikanalyser og udveksling af bedste praksis
 2. kvaliteten og relevansen af de videregående uddannelser er en central forudsætning for at udnytte Europas intellektuelle kapital fuldt ud
 3. kvaliteten af uddannelse og forskning er en vigtig drivkraft for vellykket modernisering af de videregående uddannelsessystemer i Europa
 4. styrkelse af videntrekanten mellem uddannelse, forskning og innovation er en afgørende betingelse for, at videregående uddannelser kan bidrage til vækst og beskæftigelse, at forvaltnings- og finansieringsstrukturer reformeres, og at dens internationale tiltrækningskraft kan styrkes
 5. udviklingen af det europæiske forskningsrum (EFR) øger komplementariteten mellem de nationale systemer, hvilket forbedrer omkostningseffektiviteten af forskningsinvesteringerne og intensiverer udvekslinger og samarbejde mellem institutioner, der samarbejder i videntrekanten
 6. den internationale mobilitet for studerende, forskere og personale, som er blevet forstærket siden lanceringen af det europæiske område for videregående uddannelse, har en positiv indvirkning på kvaliteten og påvirker alle centrale områder af reformen. Men mobilitet kan også indebære udfordringer for de uddannelsessystemer, som modtager en betydelig tilstrømning af studerende, eller for de lande, der trues af en »hjerneflugt«, som resulterer i mange talentfulde mennesker, der vælger at studere og derefter forbliver i udlandet
 7. i det globale kapløb om viden og talent kan det europæiske område for videregående uddannelse og det europæiske forskningsrum kun blive attraktive mål, hvis det er muligt at tiltrække de bedste studerende, akademikere og forskere fra lande uden for EU og udvikle nye former for tværnationalt samarbejde
 8. en inddragelse af arbejdsgivere og andre interessenter i udformningen og formidlingen af programmer er afgørende for forbedringen af de videregående uddannelsers kvalitet og relevans
 9. offentlige investeringer, understøttet af supplerende finansieringskilder, bør fortsat være grundlaget for bæredygtige videregående uddannelser, navnlig som følge af den aktuelle finansielle krise i Europa,

OPFORDRER I OVERENSSTEMMELSE HERMED MEDLEMSSTATERNE TIL — I OVERENSSTEMMELSE MED NATIONAL PRAKSIS — AT SAMARBEJDE MED DE HØJERE UDDANNELSESINSTITUTIONER, IDET DERES AUTONOMI ANERKENDES, SAMT MED ALLE RELEVANTE PARTER OM:

1. at intensivere bestræbelserne på at forbedre uddannelsesniveauet på de videregående uddannelser med henblik på at nå det overordnede Europa 2020-mål for uddannelse om, at 40 % af de 30-34-årige i EU har afsluttet en universitetsuddannelse eller lignende, i betragtning af, at det anslås, at 35 % af alle job i EU vil kræve kvalifikationer på højt niveau i 2020 ⁽¹⁾
2. at udvikle klare overgangsmuligheder til videregående uddannelser fra erhvervsfaglige og andre uddannelses typer samt mekanismer for anerkendelse af tidligere læring og erfaringer, der er erhvervet uden for den formelle uddannelse, især ved at tackle udfordringerne i forbindelse med gennemførelse og anvendelse af nationale referencerammer for kvalifikationer, som er knyttet til den europæiske referenceramme for kvalifikationer
3. at fremme systematisk udvikling af effektive strategier for at sikre adgang for dårligt stillede og underrepræsenterede grupper, især ved at forbedre kontakten og ved at give mere gennemsigtig information om uddannelsesmuligheder og resultater samt bedre vejledning for at sikre det rette studievalg
4. at øge bestræbelserne på at minimere frafaldsprocenterne på de videregående uddannelser ved at forbedre uddannelsernes kvalitet, relevans og tiltrækningskraft, især gennem elevcentreret læring og ved at tilbyde relevant støtte, vejledning og rådgivning efter studiestart
5. at sikre, at målrettet finansiel støtte når frem til potentielle studerende fra mindrebemidlede grupper
6. at tilskynde til anvendelse af prognoser vedrørende kvalifikationer og vækst og data om kandidaters beskæftigelse (herunder en gennemgang af kandidaters beskæftigelse) ved udformningen, formidlingen og evalueringen af kurser og at tilskynde til større fleksibilitet ved udformning af studieprogrammer, herunder tværfaglige uddannelsesforløb, med henblik på at forbedre kandidaternes beskæftigelsesegnethed
7. at tilskynde til indførelse af elevcentrerede tilgange til undervisning og læring, der anerkender undervisningsbehovene hos en forskelligartet gruppe af studerende og fremmer en bredere vifte af studieforløb, herunder ved at gøre effektiv brug af ikt
8. at tilskynde højere uddannelsesinstitutioner til at investere i videreuddannelse for de ansatte og til at belønne høj kvalitet i undervisningen
9. at tackle stereotyper og nedbryde de barrierer, som stadig møder kvinder på vej mod de højeste niveauer i overbygningsuddannelse og -forskning — specielt i visse fag og i ledende stillinger — for at frigøre uudnyttet talent
10. hvor det er relevant og hensigtsmæssigt, at knytte nationale midler til ph.d.-programmer til principperne for innovativ ph.d.-uddannelse ⁽²⁾, og støtte udviklingen af forskernes karrieremuligheder
11. at stimulere udvikling af iværksætterevner, kreative og innovative evner inden for alle discipliner og i alle uddannelsesforløb og fremme innovation i de videregående uddannelser gennem mere interaktive læringsmiljøer og en styrket infrastruktur for overførsel af viden
12. hvor det er relevant, at tilskynde til en større rolle for tværfaglig forskning på højere uddannelsesinstitutioner samt at styrke den indbyrdes sammenhæng mellem højere uddannelse og forskning for at gøre videntrekanten arbejde mere effektiv
13. i tillæg til de videregående uddannelsers uddannelses- og forskningsopgaver at tilskynde til videreudvikling af en tredje kategori af aktiviteter, som udveksling af viden og innovation, engagement i lokalsamfundet, livslang læring og betydningen for den regionale og lokale udvikling
14. at tilskynde til partnerskab og samarbejde med erhvervslivet, f.eks. gennem belønningsmæssige strukturer, praktikpladser og praktikophold, incitamenter til multidisciplinært og tværorganisationelt samarbejde og aftrapning af regulerende bestemmelser og administrative hindringer for partnerskaber mellem højere uddannelsesinstitutioner og andre offentlige og private interessenter. Der kan opnås effektiv overførsel af viden til markedet, og i den sammenhæng forbindelsen mellem grundforskning og anvendt forskning, ved at gennemføre offentlige politikker, som fremmer partnerskaber mellem en bred vifte af enheder
15. at styrke forbindelserne mellem højere uddannelsesinstitutioner, arbejdsgivere og arbejdsmarkedets institutioner for i højere grad at opfylde arbejdsmarkedets behov i studieprogrammer, for at forbedre overensstemmelsen mellem kvalifikationer og job og for at udforme aktive arbejdsmarkedspolitikker, der tager sigte på at fremme kandidaters beskæftigelse
16. at styrke kvaliteten gennem mobilitet og tværnationalt samarbejde, bl.a. ved:
 - a. at lade læringsmobilitet indgå mere systematisk i studieordningerne, hvis det er hensigtsmæssigt, og sikre en effektiv anerkendelse af meritter erhvervet i udlandet gennem effektiv anvendelse af gennemsigtighedsværktøjer såsom det europæiske meritoverførselssystem (ECTS), tillægget til eksamensbeviser, kvalitetssikring og den europæiske referenceramme for kvalifikationer

⁽¹⁾ Rapport fra Cedefop 2010.

⁽²⁾ Rapport vedtaget af det europæiske forskningsrums Styringsgruppe vedrørende Menneskelige Ressourcer og Mobilitet i maj og afsluttet den 27. juni 2011.

- b. at fjerne unødvendige hindringer for at skifte lærestalt mellem bachelor- og masterniveau og gøre samarbejde og udvekslinger tværnationale
 - c. at forbedre adgangen, ansættelsesvilkårene og udviklingsmulighederne for studerende, forskere og undervisere fra lande uden for EU, herunder — når det er muligt — ved at løse administrative problemer, der skaber vanskeligheder med at opnå visa
 - d. at sikre, at kvalitetssikringssystemer i tilstrækkelig grad dækker undervisning ved franchise
 - e. at fremme bredere institutionelt samarbejde, herunder ved at udvikle uddannelser, som fører til dobbelte og fælles grader
17. at tilskynde til mere fleksible styrings- og finansierings-systemer i højere uddannelsesinstitutioner, herunder resultat- og konkurrencerelaterede mekanismer, og fremme professionaliseringen af den interne forvaltning
18. at give lettere adgang til alternative finansieringskilder, herunder — når det er relevant — anvendelse af offentlige midler som løftestang for private og andre offentlige investeringer,
- HILSER DET VELKOMMEN, AT DET ER KOMMISSIONENS HENSIGT
- 1. at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at reformere deres videregående uddannelsessystemer, som gør fuld brug af EU-programmer inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, og ved hjælp af et forbedret dokumentationsgrundlag, en detaljeret analyse og øget gennemsigtighed, bl.a. ved
 - a. i samråd med relevante berørte parter at udvikle et uafhængigt, resultatbaseret gennemsigtighedsværktøj til udarbejdelse af profiler af højere uddannelsesinstitutioner (»U-Multirank«), der tager hensyn til de nationale videregående uddannelsessystemers særpræg og anerkender de højere uddannelsesinstitutioners forskellighed i hele Europa samt giver brugere mulighed for at skabe individuelle flerdimensionelle klassificeringer
 - b. fortsat at udvikle bedre data vedrørende videregående uddannelser og arbejdsmarkedet, navnlig ved at forbedre data om læringsmobilitet i de europæiske videregående uddannelser og beskæftigelsesresultater (inden for de disponible ressourcer og med et minimum af administrative byrder) og ved at give en specifik vejledning vedrørende en forbedring af de grundlæggende og tværgående kvalifikationer og en overvindelse af misforhold mellem udbud og efterspørgsel af kvalifikationer
 - c. at analysere virkningen af forskellige finansieringsmåder for de videregående uddannelsessystemers diversificering, effektivitet og lige muligheder og for de studerendes mobilitet
 - d. at oprette en ekspertgruppe på højt niveau til analyse af vigtige emner vedrørende moderniseringen af videregående uddannelser, der starter med fremme af høj kvalitet i undervisningen, med henblik på tilbagemelding i 2013,
2. at fremme stigende læringsmobilitet ved at styrke ECTS og kvalitetssikringsmekanismerne med henblik på at forbedre anerkendelsen
3. med forbehold af de kommende forhandlinger om det fremtidige EU-program inden for uddannelse og ungdom at foreslå en ordning for mobilitet for studerende på Erasmus-masterkandidatuddannelser for at fremme mobilitet, eliteforskning og adgang til betalbar finansiering for studerende, der tager deres mastereksamen i en anden medlemsstat, uanset deres sociale baggrund
4. at støtte en analyse af mobilitetsstrømmene og af udviklingen i undervisning ved franchise
5. sammen med medlemsstaterne at fremme en sammenhængende udvikling af det europæiske forskningsrum og det europæiske område for videregående uddannelse og forsøge at styrke synergieffekten mellem EU og Bologna-processen, bl.a. under anvendelse af programmet på uddannelsesområdet efter 2013, med henblik på at bidrage til Bologna- og EU-målet om en mobilitet på 20 %
6. at fortsætte med at udvikle Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) ved at vedtage forslaget til en ny strategisk innovationsdagsorden til udformning af fremtiden for EIT, dets prioriteter og kommende forslag til nye VIF'er, især med henblik på at øge innovationspotentialet i videregående uddannelsesinstitutioner i samarbejde med erhvervslivet
7. at støtte gennemførelsen af åbne og gennemsigtige ansættelsesprocedurer og øge grænseoverskridende og tværsektoriel forskermobilitet ved at fremme den europæiske ramme for forskerkarrierer og det europæiske initiativ Euraxess — Researchers in Motion ⁽¹⁾
8. i forbindelse med Marie Curie-aktionerne at styrke mobilitetsordningerne for ph.d.-studerende, herunder støtte til genintegration, og fremme en europæisk ordning for ph.d'er i industrien for at støtte anvendt forskning
9. at foreslå en kvalitetsramme for praktik for at hjælpe studerende og kandidater med at få de praktiske erfaringer, der er nødvendige på arbejdspladsen, og for at få flere praktiktilbud af højere kvalitet
- ⁽¹⁾ Rapport vedtaget af det europæiske forskningsrums Styringsgruppe vedrørende Menneskelige Ressourcer og Mobilitet i maj og afsluttet den 21. juli 2011.

-
10. at fremme EU som studie- og forskningssted for toptalenter fra hele verden, samtidig med at mangfoldigheden inden for videregående uddannelsesinstitutioner anerkendes, og udvikle forbindelser inden for videregående uddannelse med partnere uden for EU med henblik på at styrke de nationale videregående uddannelsessystemer, politikdialogen, mobiliteten og den akademiske anerkendelse, bl.a. via udvidelsesstrategien, den europæiske naboskabspolitik, det østlige partnerskab, Euro-Middelhavs-partnerskabet, samarbejde med det vestlige Balkan, den samlede migrationsstrategi og Bolognapolitikforummet
11. at udvikle en international videregående uddannelsesstrategi i EU med henblik på bedre at kunne nå ovennævnte mål
- ved at øge international kontakt og synlighed samt indgå i et samarbejde med partnere med henblik på at styrke relationer og forstærke kapacitetsopbygning i den videregående uddannelsessektor
12. at styrke de langsigtede virkninger af EU-finansieringen til modernisering af videregående uddannelser gennem øget komplementaritet mellem forskellige finansieringsinstrumenter, navnlig det fremtidige EU-program på uddannelses- og ungdomsområdet, rammeprogrammet for forskning og innovation, *Horisont 2020*, og de europæiske instrumenter under samhørighedspolitikken.
-

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA